

15) ΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φ6λ. — 703

Ἔτος ΚΘ

1 Σεπτεμβρίου

1974 (Π.Ο.Η.)

Τιμή Φύλλου Δρχ. 3.—

Γραφεῖα Κέντρου 32— Ἀθήνα: Τ. 147

Τηλ. 628.280

Ἔ ω ς π ό τ ε ;

Ἐχάθη πλέον ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐντροπή

Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, στιγματίζων τὴν ἀναίδειαν καὶ θρασύτητα τῶν παρανομούντων εἰς βάρος τῆς εὐσεβείας καὶ σχιζόντων τὴν Ἐκκλησίαν, οἱ ὁποῖοι, προλαβάνοντες, ὀνομάζουσιν σχισματικούς τοὺς Ὁρθόδοξους (ἴδε καὶ παλαιστοί), παρομοιάζει αὐτοὺς πρὸς τὰς ἀναίδεις πόρνas, λέγων: «Αἱ πόρνas καὶ περιλαμβάνουσι καὶ τὰς ἐλευθέρas πόρνas καλοῦσιν, ἵνα μὴ ἔχουσιν ἐκείναι τι ἀντιθυβοῖσασιν, ἐπεὶ δὲ ἔθος τῇ πλάνῃ τῇ ἀληθείᾳ τὰ ἴδια προσάπτειν». Ἐνθυμίζει τὴν ἀπύθμενον ὀδυναντροφίαν τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὅποιοι, γινόμενοι προδόται καὶ ἀνατροπῆς, κατηγοροῦν τοὺς μὴ συμπεροδόντας ὡς «ἀντιδραστικούς, ἐχθρούς τῆς εἰρήνης, τῆς ἐνότητος κλπ.

Ἄν καὶ γέμῃ ἡ ἱστορία παραδειγμάτων τοιούτων, ὅμως δυσκολεύεται κανεὶς γὰρ τὸ πιστεῦναι ὅτι καὶ ἐπίσκοποι, ἱεροκήρυκες τὰς τοιαύτας ἀρετάς! Δικρωτῶνται οἱ ἄν, εἰς τοῦτον τὸν περὶ τὴν «αἰῶνα τῶν φῶτων» ἢ συμπεριφορά ἔναντι τῶν εὐσεβῶν εἶναι ὀλιγω-

τερον μαῦρην ἀπὸ ἐκείνην τῶν ἀσεβῶν αὐτοκρατόρων καὶ τῶν σκωτεινῶν αἰώνων. Ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς πίστεως ἡμῶν ἀρχιερεῖς καθήλωσαν εἰς τὸν σταυρὸν, ἀνεξήγητον εἶναι ἐὰν τὸ αὐτὸ συμβαίῃ καὶ εἰς τοὺς ἐπακολουθοῦντας τοῖς ἔχουσιν Αὐτοῦ; «Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐκάλεσαν, πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακούς αὐτοῦ;».

Ἐπέρασαν τόσοι αἰῶνες, ἐχύθησαν πισταὶ αἱμάτων, δακρύων καὶ ἰδρώτων, ἐθυσιάσθησαν τόσα μυριάδες ἀνθρώπων, διεξήχθησαν τόσοι πόλεμοι καὶ ἀγῶνες διὰ τὸ πρῶτον τῶν ἐπὶ γῆς δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ θεοσεβέσθαι καὶ ἐγεννήθη ἡ ἐντύπωσις ὅτι οἱ αἰῶνες ἐκείνοι τοῦ σκότους, τῆς βίας καὶ τῆς θανατοσύνης παρήλθον ἀνεπιστρέπτει ὅτι δὲν ἔχουν θέσιν, «εἰς τὸν αἰῶνα τῶν φῶτων καὶ τῆς ἐλευθερίας», τὸ ἕξος καὶ ἡ αὐθαιρεσία εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς θεοσεβεικῆς συνειδήσεως. Ὅμως φαίνεται ὅτι ἡ τυραννία τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁ κατὰ

ταῦ Θεοῦ πόλεμος δὲν θὰ παύσῃ ποτέ, κλήρος τῆς Ἑκκλησίας εἶναι διὰ διωγμῶν καὶ βασάνων νὰ κρατῇ καὶ φυλάσῃ τὸν θησαυρὸν τῆς πίστεως· αὐτὰ δὲ τὰ περιβόητα συνθήματα δὲν εἶναι παρὰ φρενῆκη, διὰ τὸ ἐκμεταλλεύονται μόνον οἱ ἔβραιοι, οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ ἐπιτήδειοι.

Οἱ πάντες πανταχοῦ εἶναι ἐλεύθεροι καὶ ἀσύδοτοι· μόνον οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ δὲν δικαιούνται νὰ κρατοῦν τὴν πίστιν τὸν καὶ νὰ λατρεύουν τῷ Θεῷ! Ἄλλ' εἶναι ἐπόμενον ὁ διάβολος πολέμει ἐκείνους πρὸς τὸν πολεμῶν, ὅχι ἐκείνους πο εἶναι φίλοι του. Οἱ εὐσεβεῖς οὐδὲν ἄλλο ἔπραξαν ἢ ποάστουν, ἢ διαπρατοῦν ἀκριβῶς τὴν πίστιν τῶν Πατέρων καὶ συνεχίζουσιν ὅσα παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς ἀρχή· θεν αὐτὴ παραδόθη διὰ τὸ ὅποιον «ἐγκλήματα» κηρύσσονται ἔνοχοι θανάτου! Καὶ ἔρχεται ὁ νεοσημειολογίτης ἐπίσκοπος Πειραιῶς, περιβεβλημένος ἕξφος καυσακίων καὶ εἰσπηδῶν εἰς ξένην μάγδραν θρενθίζεται πρὸς «σφετερισμῶν κακοποιῶν καὶ νόμιμον δικαιοσύνην τοῖς»! Νομίζει κανεὶς ὅτι ἀκούει κραυγὴν Μαξιμιανῶν ἢ Νέρωνος πρὸς τοὺς ὁμολογοῦντας τὸν Χριστὸν Χριστιανούς. Διότι πρώτη «κατηγορία», ἣν προσήρτηεν ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἦτο ὅτι σφετερίζοντο νόμιμον δικαιοσύνην τοῖς ὡς «Μεγίστου Ποντίφικως», δηλ. ὡς ἀπολύτου θεοῦ καὶ ἀνθρωπίνου, πολιτικοῦ καὶ θεοσημειωτοῦ ἐξουσιαστοῦ. Ἡκούσθη μέχρι σήμερον τοσαύτη ἱταμότης, νὰ προβάλλεται ὑπὸ θεοσημειωτοῦ ἀνθρώπου «δικαίωμα» ἐπὶ ἀνθρώπων, μὲ τοὺς ὁποίους οὐδὲν τὸ θεοσημειωτῶν τὸν συνδέει, καὶ μάλιστα «νόμιμον»! Νὰ δογματιθῇ τοιῦλάχιστον, ὡς πράγματι εἶναι, νεωσύνοιον, ἀλλ' ὅχι καὶ «κακοποιῶν καὶ νόμιμον»! Ἡκούσαμεν ὅτι τοιοῦτο «δικαίωμα» ἐπ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς προβάλλει, ἀνοήτως, μόνον ὁ νῦν παγκύριος ὁ ἀντίχριστος Πάπας (λέγον· «μία ποιμήν, ὁ κόσμος καὶ εἷς ποιμήν, ὁ Πάπας»), ὡς βλέπομεν ὁμῶν νῦν, πολλοὶ πᾶσαι γεγόναντες! Ἀπὸ ποῦ ὡς ποῦ ἔχει «δικαίωμα» ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων διαστέλλων ἑαυτὸν τοὺς ὀνομάζει «κατασημειολογίτας» αὐτοὺς ὁ νεοσημειολογίτης; (Ἀλήθεια δὲν αἰσθάνεται τὴν αἰσχύνην γὰρ αὐτοκατακτητοῦται νεοσημειολογίτης; ἢ καὶ κανχᾶται, ὅπως κανχῶνται καὶ οἱ αὐτονομαζόμενοι Οἰκομενισταί; ἀλλὰ οἰκομενιστὴς καὶ νεοσημειολογίτης τὸ ἴδιον πράγμα εἶναι). Ἄς ἔχῃ δικαίωμα ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων τοῦ νεοσημειολογισμοῦ δὲν ἔχει ὅμοιος κανένα δικαίωμα ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι νεοσημειολογίτες. Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι θεοσημειωτικὴ ἐξουσία ἢ σχέσις ἢ ἐνδιαφέρον τινὸς ἐκτείνεται μόνον εἰς τοὺς κατὰ πάντα ὁμόφροντας μὲ αὐτόν. Οὐδέποτε καὶ ὑπὸ οὐρανῷ ποτε περιέπτασιν ἡκούσθη ὅτι θεοσημειωτικὴ ἐξουσία ἀπλοῦται δυναστικῶς ἐπὶ μὴ συνδεομένων δι' ἀπολύτου ταυτότητος θεοσημειωτῶν φρονημάτων. Μόνον ἢ αὐθαρεσία καὶ ὁ προαναφερθεὶς αὐτοκρατορικὸς ποντιφικισμὸς διεκδικοῦν τοιαῦτα «δικαίωμα» καὶ «νομιμότηας».

Εἰς τὰ Συντάγματα ὅλων τῶν ἐθνῶν τὸ πρῶτον ἢ ἐν ἐκ τῶν πρώτων ἀφθρῶν παρέχει εἰς πάντας τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ θεοσημειώσθαι, ἐπομένως τὸ νὰ ἔχουν τοὺς νομοὺς τῶν, τοὺς ἀρχηγούς τῶν, ὅσα ἐν γένει συντείνουσιν εἰς τὸν θεοσημειωτικὸν σκοπὸν. Ἄλλ' οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ, μόνον αὐτοὶ, δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ θεοσημειώσθαι ἀσολήτως, μόνον δι' αὐτοὺς δὲν ἰσχύουσιν τοιαῦτα Συντάγματα. Ἔρχεται ὁ νεοσημειολογίτης καὶ ἐπιμεταβάλλει διανοήσας: «ὅταν θεοσημειῖς ἐλευθέρως καὶ κατὰ συνείδησιν, τηρῶν τὴν Ὁρθοδοξίαν ὅπως τὴν περέλαβες, σφετερίζεσαι τὰ δικαίωμά μου»!!

Ἡκούσθη ποτέ τοιαύτη ἀδίστακτος θρασυότης καὶ τυραννικὴ βία; Τὰ «δικαίωμά» του! Ποῶς τοῦ παρεχώρησε τοιαῦτα «δικαίωματα» ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν; Τὴ δουλειὰ ἔχει ὁ νεοσημειολογίτης μὲ τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς, μετὰ τῶν ὁποίων οὐδὲν τὸν συνδέει; Πῶς καὶ πῶθεν αὐτοὺς ὁ ἄλλοτριος προσπορίζεται πνευματικὰ «δικαίωματα» ἐπὶ ἀγνοήσῳ, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶναι παντελῶς ξένος; Ἄν ἐπιζητῇ νὰ περιβάλλεται «δικαίωματα» ποντιφικῶν, ἀρχαίων καὶ νεωτέρων, καὶ νὰ περιζώνονται ἕξφοι, ὀφείλει, διὰ νὰ εἶναι συνετής, νὰ ἀλλάξῃ ὄνομα καὶ μορφήν καὶ τὰ λοιπὰ διότι «δικαίωματα» πνευματικὰ — θεοσημειωτικά οὔτε προβάλλονται οὔτε ἐπιζητοῦνται μὲ τὴν αὐθαρεσίαν καὶ τὸν ἐκδυσισμόν. Καὶ πρέπει νὰ μείνῃ τὸ ἔθνος ἐάν, ὅχι μία, ἀλλὰ δύο ἐξουσίαι χειρίζονται αὐθεντικῶς τὸ ὕψων ἕξφοι ἐν Ἑλλάδι.

Ἐγνωρίζαμεν ὅτι μόνον τὸ Κράτος ἔχει ἐξουσίαν ἐπ' ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ ἀνεξαρτήτως θεοσημειωτῶν — πνευματικῶν ἐνδιαφερόντων — τώρα ὁ νεοσημειολογίτης, εἰσπηδῶν ἱταμώτατα εἰς τὴν μάγδραν τῶν εὐσεβῶν, θρενθίζεται ἀναδῶς: «τὰ δικαίωμά μου»!! Αὐτοὶ, διανοίξαντες «νέαν ὁδόν», ἐδῶ καὶ 50 χρόνια, «παρεβύοντο τῇ ὁδῷ αὐτῶν». Τὴ δουλειὰ ἔχουν καὶ ἀνακατεύονται αὐτοὶ οἱ κύριοι εἰς τὰ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι μένουσι, ὡς ἦσαν, εἰς τὴν αἰωνίαν γραμμὴν τῆς Ὁρθοδοξίας; Δὲν ἀρεῖ ὅτι ἐγιναν οἱ ἴδιοι προδόται καὶ ἐγκατελείψαν τὴν κληρονομίαν τῶν Πατέρων, ἐπεμβαίνουσιν θρασυτάτα καὶ εἰς τοὺς μὴ συμπεροδῶσαντας εὐσεβεῖς καὶ βουλεύονται νὰ στερήσῃν καὶ αὐτοὺς τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐκ ταύτης σωτηρίας. Ἡ Ὁρθόδοξος πίστις τῶν Πατέρων μου εἶναι ἰδικόν μου κτῆμα, θεοπαράδοτον, πατριπαράδοτον δὲν εἶναι ιδιόκτητον τουρλίκα σας, κύριοι, διὰ νὰ τὸ ξεπουλάτε ὅπως σας ἀρέσκει καὶ ὅπως συμφέρει εἰς τὰ πάθη σας. Τὴ γυρεύετε, σεις οἱ ξένοι, νὰ κλέψετε τὸν καμιάσαι μέσα σὺν κτῆμα μου εἰς τὴν πίστιν ἡμῶν τῶν εὐσεβῶν;

Ἐχει λεχθῇ καὶ γραφῇ κατὰ κόρον καὶ ἔχει διακηρυχθῇ μερικῶς ὑπὸ πάντων, ἀπὸ τοῦ βασιλέως μέχρι τοῦ ταπεινοτέρου Ἑλλήνος, ὅτι μόνον διὰ τῆς Ὁρθοδοξίας, διὰ τῆς σταθερᾶς καὶ ἀπαρραλαεύτου ἐμμονῆς τῶν Πατέρων μας εἰς τὴν εὐσέβειαν ἐπεβίωσε τὸ ἔθνος ἡμῶν τῶν τόσων πλημμυρίδων τῶν ἐ-

ἐχθρῶν καὶ τῶν ἀλλοφύλλων, οἱ ὅποιοι ἐπὶ αἰῶνας τὸ κατέκλυσαν. Ἄνευ τοῦ δυνατωτάτου φρουρίου τῆς Ὁρθοδοξίας οἱ Ἕλληνες θὰ ἦσαν γενίτσαροι ἢ λεβαντίνοι ἢ ὁτιδήποτε ἄλλο ἄλλ' ὅχι Ἕλληνες καὶ Χριστιανοί. Ἡ ἀκραδαντος συνοχὴ καὶ ἐνότης ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ ἦτο καὶ εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ σιτηρία τοῦ μέγχι συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ὁ ἐπίβολος τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι καὶ ἐπίβολος τοῦ Ἑθνους. Τοιοῦτοι ἐπίβολοι ὑπῆρξαν καὶ εἶναι οἱ γεωμερολογίται, οἱ ὅποιοι δὲν ἠρέσαντο εἰς τὴν παρθεῖαν τῶν Πατέρων μας, ἐβουλεύθησαν νὰ τὴν «μεταρρυθμίσουν» καὶ συνεχῶς τὴν μεταρρυθμίζον ὡς ὅπου φθάσῃ ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τέλος. Αὐτοὶ διήρσαν τὸ ἔθνος μὲ τὰς ἐπεμβάσεις εἰς τὰ τῆς πίστεως καὶ δὲν παύουν νὰ καινοτομοῦν εἰς βάρος τῆς καὶ νὰ το διαρροῦν βαθύτερον γνωρίζουν δὲ ἂν τοῦτο εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ οἱ ὁρχηγοὶ καὶ οἱ ἀιδίποτε ἀρμόδιοι, οἱ διακηρύσσοντες εἰς πᾶσαν περίστασιν τὴν ἀνάγκη τῆς ἐνότητος. Τὴ ψυχὴν θὰ παραδώσουν αὐτοὶ οἱ κακοῦργοι δολοφόνοι τῶν ψυχῶν! Μιᾶς ψυχῆς ἅλος ὁ κόσμος δὲν εἶναι ἀντάξιος καὶ δικὸς οὗτοι, μῆτε τὸν θάνατον καὶ τὴν κρίσιν ἐνθυμούμενοι μῆτε τὸν Θεὸν φοβούμενοι δὲν σκέπτονται οὔτε συστέλλονται νὰ ταλαιπωροῦν καὶ νὰ καταθλίβωσι ἐκατομμύρια ψυχῶν καὶ νὰ ὁδηγοῦν εἰς τὴν κόλασιν, διὰ τὴν κοσμικὴν ματαιοδοξίαν των, διὰ νὰ ἐξυμνητήσουν τοὺς σκοποὺς τῶν ἑξέων καὶ τῶν σκοπευτῶν δυνάμεων, τῶν ὁποίων ἔγιναν ὄργανοι.

Δὲν τοὺς ἐκανοποιεῖ ἡ θεία καὶ πάντιμος Ὁρθοδοξία, διότι «δὲν γυαλίζει» εἰς τὰ κοσμικὰ φρόνα ὅματά των, δὲν ἐκανοποιεῖ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας των ἔγιναν προδόται αὐτῆς, ἐστράφησαν προθύμως εἰς τοὺς αἰωνίους ἐπιβούλους αὐτῆς καὶ τοῦ ἔθνους μας, τοὺς ἀπιστεῖνας τῆς Δύσεως, διότι ἐκεῖ «γυαλίζει» κοσμικὴ ματαιότης. Οἱ αὗτοι πολυτευόμενοι εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ ἔθνους, δημοσιοφρονεῖς καὶ τὴν προκατάληψιν εἰς βάρος τῶν εὐσεβῶν καὶ τὴν πλάνην εἰς τὰς Κυβερνήσεις καὶ τοὺς πολλούς, ἐργοντο νὰ προβάλουν ἱσχυρὰ τα νερόνεια «δικαιώματα» ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν!

Ἰδιαιτέρας δὲ ὁ προαναφερθεὶς μητροπολίτης, ὁ ὁποῖος, καινοτομῶν καὶ εἰς τοῦτο, διέταξε νὰ τίθεται τὸ Πηδάλιον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, διότι ὡς φαίνεται, δὲν θεωρεῖ ἀρκετὸν τὸ Εὐαγγέλιον, δὲν αἰσθάνεται πᾶν τὴν ἀντινομίαν νὰ καταπατῇ αὐτὸ τὸ πηδάλιον καὶ «μεταρρυθμίζῃ» τὴν πίστιν τῶν Πατέρων! Αὐτὸς ὁ ἴδιος, πολέμων τὸν Ἱερώνυμον, κατεφύετο τρομερώτατα κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοῦ ὑποκλύου τούτου ὑποκρινεμένου Ὁρθοδοξίας καὶ Ἑθνους. Ἄγνοεῖ ὁ ἴδιος ὅτι ὡς νεομερολογίτης τὸ ἔργον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐργάζεται; Ἡ περιβόητος «Ἐγκύκλιος τοῦ 1920», ἡ ὁποία «πρὸς παρασκευὴν καὶ διευκρίνισιν τῆς ποτε ἐνώσεως» ὑπέδειξε «τὴν παραδοχὴν ἐνιαίου ἡμερολογίου» μὲ τοὺς αἰρετικούς, εἶναι κατασκευὴ καὶ προαγωγή τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἢ ὅχι; Μόνον τυφλωμένοι καὶ ἀδαεῖς θὰ ἠγνοῦν καὶ

θὰ ἠγοῦντο τοῦτο διότι οὐδέποτε ἔπαυσεν ἕκαστε νὰ διακηρύσσεται.

Αὐτοὶ μὲν, παύσαντες νὰ φροῶνται καὶ νὰ υπολογίζον τὸν Θεόν, ἦτο ἐπόμενον νὰ μὴ ἐντρέπωνται καὶ τοὺς ἀνθρώπους, νὰ χάσουν πᾶν αἰσθημα, τὸ ὅποιον θὰ τοὺς ἠμπαδίζεν ἀπὸ τὴν βαυκασύτητα καὶ τὴν τυραννικὴν βίαν. Ὅμως, ἐκώθη ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπον, δὲν ὑπάρχει πλέον δικαιοσύνη ἢ ἐντροπή; Ἐως πότε ἡ αὐθαρεσία καὶ ἡ τυραννία τῶν ἀναρχιστῶν χρόνων θὰ δυναστεύῃ τοὺς εὐσεβεῖς; Ἐως πότε, ἐξ ὅλου τοῦ κόσμου, μόνον οἱ εὐσεβεῖς τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ θεωροῦνται ἐλευθέρους καὶ λατρεύουν τῷ Θεῷ, τὸ ὅποιον ἔχουν πανταχοῦ οἱ πάντες;

Ἐως πότε οἱ εὐσεβεῖς θὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κατ' ἐνός, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπεμβαίνει ἐπιθετικῶς εἰς τὰ τῆς θεοσεβείας των κατὰ τρόπον ἐγνημίζοντα Νέονα καὶ «Ἱερὸν Ἐξέτασιν»; Τὰ Συντάγματα ἰσχύουν μόνον ἐκλεκτικῶς καὶ δυσμενῶς μόνον διὰ τοὺς εὐσεβεῖς; Εἶναι αὐτοὶ δευτέρας ποιότητος πολῖται; Ἀλλ' οἱ πλέον ἀρμόδιοι τοῦ Κράτους τὸ γνωρίζουν, καὶ τὸ διακηρύσσον, ὅτι οἱ εὐσεβεῖς τοὺς ὁποίους οἱ καινοτόμοι γεωμερολογίται ὠνόμασαν «παρασημερολογίτας», εἶναι οἱ πλέον ἀραιοφρεῖς ἐθνικοφρονεῖς, οὐδεὶς μεταξὺ αὐτῶν κομμουνιστῆς καὶ ἀπαιρεῖς (ἀνένδεκτον νὰ προσαρθῇ αὐτοῖς αὐτὸ τὸ αἶσχος καὶ ἡ βλασφημία), πρῶτοι αὐτοὶ προθύμοι νὰ θυσιάζωσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος.

Βάσει ποίου δικαίου στεροῦνται οὗτοι τοῦ πρώτου τῶν δικαιωμάτων παντὸς πολίτου, τῆς θεοσεβτικῆς ἐλευθερίας; Ποῖον θεῖον ἢ ἀνθρώπινον δικαίον ἐπιτρέπει τὴν βίαν καὶ τὸν ἐπιθετικὸν καὶ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ξένου εἰς τὰ τῆς θεοσεβείας τοῦ ἄλλου; Δὲν ἀρκεῖ, ὅτι διὰ τοῦ ἰδρώτος τῶν φαιρολογουμένων εὐσεβῶν μισθοδοτοῦνται οἱ ἱεροῦμένοι τῶν νεομερολογιτῶν δὲν ἀρκεῖ, ὅτι, χωρὶς νὰ ζητοῦν τίποτε, πληρώνουν καὶ ἀνθρώπους, παρὰ τῶν ὁποίων οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν λαμβάνουν δὲν ἀρκεῖ, ὅτι πληρώνουν χωρὶς ν' ἀπολαμβάνουν καὶ ἐνὶ εἶναι οἱ πλέον φιλόνομοι καὶ ἀγαθοὶ πολῖται, ὑπαβάλλοντες διὰ τὰ ἱερώτερά των εἰς συνεχεῖς ταλαιπωρίας, προβάλλει καὶ ἡ αὐθαρεσία καὶ ὁ ἐκβιασμός «δικαιώματα» ἐναντίον τοῦ πρώτου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ δικαιώματος νὰ θεωροῦνται καὶ νὰ λατρεύουν τῷ Θεῷ! Ἐως πότε; Ζητοῦμεν δικαιοσύνην, ἂν ὑπάρχῃ δικαιοσύνη εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον.

Παῦλος Μοναχός

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μᾶς ἐνημερώσων εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κατὰ κακίας των.

ΕΙΣ "ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ",!

Οἱ πολέμοι τοῦ Χριστιανισμοῦ, μετὰ τὸν λυσσώδη κατὰ τῶν εὐσεβῶν διωγμὸν, ἐνόμιζον καὶ ἐκαυχόντο ὅτι... πᾶσι τελείωσε, ἐξηλείφθησαν αὐτοὶ οἱ «ἀντιδραστικοὶ οἱ «μισητοὶ» χριστιανοί, δὲν ὑπάρχουν πλέον... Ἐνῶ δὲ εἰρωνεύοντο καὶ ἐβρεγνύοντο ταῦτα, τὴν ἰδίαν ὥραν ἄλλοι, καὶ ἐκ τοῦ περιβάλλοντός των, ἐκήρυσσον τὸν Χριστὸν καὶ ἐλάμβανον τὴν θέσιν τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁμολογητῶν... Τὸ παρελθὸν ἔτος, τῇ ὑποδαυλίσει ἐνὸς ἡ ὀλίγιστον ἁγιορειτῶν (ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ἐλέησῃ καὶ νὰ τοὺς φωτίσῃ), «Ἐξαρχία τοῦ Πατριαρχείου» ἐπέδραμεν εἰς Ἅγιον Ὅρος, μετὰ κύριον «ἔργον» νά... ἐξαλείψῃ τοὺς εὐσεβεῖς Ζηλωτὰς Πατέρας γιατί δὲν γίνονται οὐλῆται καὶ ἀσκησιχοί, ὡς ἄλλοι! (Πότε θὰ συνέλθουν οἱ δυστυχεῖς διώκται καὶ θὰ τ' ἀνοίξουν νὰ ἴδουν ὅτι ἔγιναν δούλοι καὶ ὄργανα τῶν ἀτίμων ξένων, οἱ ὁποῖοι ἰδοὺ πῶς μᾶς πληρώνουν;).

Εἰς... ἀπάντησιν πρὸς τὰ βουλεύματα τῶν διωκτῶν, ἀπὸ τότε οὐκ ὀλίγοι ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ Ἀγιορεῖται συντάσσονται μετὰ τοὺς διωκόμενους Ζηλωτὰς, προτιμῶντες τὴν εὐσέβειαν καὶ «τὸν ὀνειδιζμὸν τοῦ Χριστοῦ» παρὰ τοὺς «θησαυροὺς τῶν αἰγυπτίων».

Ἐσχάτως εἰς τῶν ἐν Κιριναῖς Ἀντιπροσώπων, ὁ τῆς Μονῆς Καρακάλλου Ὁσιώτατος Γ. Εὐθύμιος, «ἀποκηρύσσει» μετὰ βδελυγμίας τὰς αἱρέσεις τῶν λόγων ποιμένων, παύων τὴν οἰκονομίαν καὶ ἀκολουθῶν τὴν ἀκριβείαν, διατηροῦσιν ταῦτα διὰ τῆς κάτωθι ἐπιστολῆς.

Κιριναί, τῇ 24 Ἰουλίου 1974 Ὁρθοδ. ἡμέρ.

Λίαν ἔμοι ἀγαπητὲ Γέρον...

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ καὶ ὑγιαίνετε,

Αἰσθανόμενος Πατέρα... ἀπὸ καιροῦ τὴν ἀνάγκην πνευματικῆς ἐπισκοπικῆς μεθ' ὧν, μετὰ τὴν θλίβεσθαι καὶ δραματικὰ γεγονότα ποὺ συνέβησαν εἰς τὴν αὐτόθι Ἱερὰν Μονήν σας καὶ Μονήν μας, σπεύδω διὰ τῆς παρουσίας νὰ γνωρίσω ὑμῶν τὰ κάτωθι:

Κατ' ἀρχήν, Πατέρα... ἀδελφέ μου τίμιε, χάριτι Θεοῦ — καὶ καυχώμαι δι' αὐτὸ — τυγχάνω γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς καὶ ἠμμένω εἰς τὴν πατρῴαν εὐσέβειαν κατὰ Ὁρθόδοξον Πίστιν τῶν Πατέρων μας καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁσεί Ὁρθοδοξίας. Εἰνορῶν τώρα ἐσχάτως τὸν κίνδυνον ὃν διατρέχει ἡ ἀφαντοῦς Ὁρθόδοξία μας ἀπὸ τὴν παραφύσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τὰς διαφόρους ἄλλας αἱρέσεις, αἵτινες ἐργαζομέναι ἀνά τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ τὴν πολυμερῆ πρότασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου περὶ ἀλλαγῆς τοῦ Πασχαλίου, δηλῶ, κατόπιν ὅλων τούτων, ἐπισήμως καὶ διὰ τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» ὅτι ἀποκηρύσσω μετὰ βδελυγμίας τὰς ὡς ἄνω αἱρέσεις καὶ ἐμμένω σταθερῶς

εἰς ὅτι ἐθέσπισαν αἱ ἅγιοι ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, εἰς τὰς ἐγγράφους καὶ ἀγραφὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τοὺς ἱεροὺς καὶ θεῖους Κανόνας Αὐτῆς καὶ εἰς τὸ Πατριὸν Ἐσχατολόγιον Αὐτῆς, προσωπικῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος.

Ἐπιστροφή χρειάζεται, Πατέρα... τῶν μὴ εὐρισκαμένων εἰς τὴν ἀκριβείαν, ἀνάγκη δεδιώς νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πίστιν τῶν Πατέρων, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν... Ἔτσι εἶναι! Ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν διωγμοὶ καὶ συγκεκαυμένως πρὸς. Δυστυχῶς ὁ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας διωγμὸς, αὐτὸς εἶναι χειρότερος, διότι εἶναι ὑπόπλος, κρύφιος, μετὰ καλῆς χροιστευτικῆς ἔσθης ὅμως εἶναι λίκοι ἄσπαργες καὶ δὴ λίκοι τῆς Ἀραβίας αἰρετικοὶ ἄθεοι.

Ἐὰν λοιπὸν μέχοι σήμερον, ἢ μᾶλλον μέχοι χθές, ἐν ἀγνοίᾳ μου διαφώνουν πρὸς τὴν ὁρθὴν καὶ δικαίαν χαρᾶσθαισαν γραμμὴν τῆς Ι.Μ. Ἐσφυγμένου καὶ εἰς ὅτι εἶχον ἀντίθετον γνώμην, ζητῶ συγγνώμην παρὰ τοῦ ἁγίου Καθηγουμένου Πατρὸς Ἀθανασίου, ὡς καὶ ἐξ ὅλης τῆς Ἀδελφότητος. Διαφώνουν ἀποικειστικῶς διὰ λόγους καθαρῶς Ἀγιορειτικούς, μήπως καταελθόντο τὰ προσημῖα μας καὶ ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχὴ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου.

Πλὴν ὅμως τώρα, κατόπιν μεγίστης παρακολούθησος τῆς πιαρείας τοῦ Φαναρίου, ὅτι δηλαδὴ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἐν ὅψει τῆς ὀγδόης ψευδοοικουμενικῆς Συνόδου, προτείνει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Πασχαλίου καὶ τὴν ἐδραίωσιν τῆς παναρέσεως τοῦ φοβεροῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ὅτι, ὅχι μόνον δὲν καταρρεῖ τὸν ἄθεον Ἀρχιεπισκοπικὸν Ἀμερικῆς Ἰάκωβον Καπκαόζην ἀλλὰ καὶ τὸν ἐνισχύει καὶ διὰ βοηθοῦ Ἐπισκόπου κλπ., διαπιστώνω ἐκ τῶν ὑπέρων, ὅτι ὁ Ἀγὼν τῶν Ἐσφυγμενικῶν Πατέρων τυγχάνει δικαίος, θεαρεστός καὶ ἀπὸ σήμερον τάσσομαι καὶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν.

Ὅσα δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῆς πρὸ μηνῶν καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἐνταῦθα Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας, ἦσαν ὅλα ψεύδη καὶ παλαιὰ λόγια ὅτι δηλαδὴ εἶναι ὁρθοδοξότατοι καὶ νὰ ἔχωμεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην κτλ., ὅτι, ὅλα ὅσα ἀκούετε εἶναι παρεξηγημένα καὶ συκοφαντικά κτλ. Τώρα, μετὰ τὴν πρότασιν τοῦ Πατριάρχου περὶ ἀλλαγῆς Πασχαλίου τί λέγαν οἱ ἅγιοι Ἐξάρχαι; Ἀς μᾶς ἀπαντήσουν!!

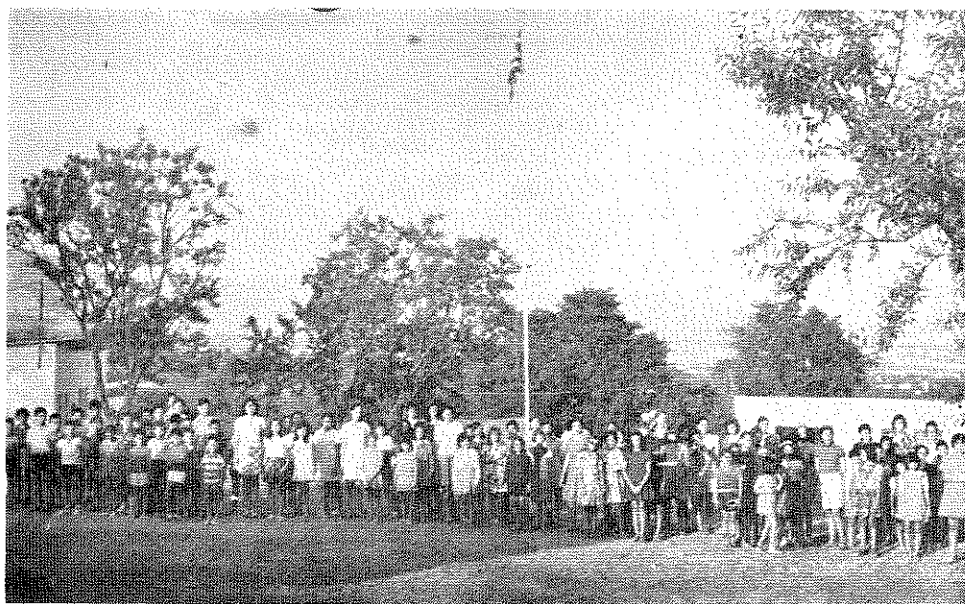
Ἐγὼ ὁ ταπεινός, ὡς καλοπροαίρετος καὶ μετὰ τὴν καλὴν μου πίστιν καὶ μετὰ ὅλον μου τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ἐπέσθην ὅτι ἔτσι εἶναι, ὡς μᾶς διαβεβαίωνουν οἱ ἅγιοι Ἐξάρχαι! Ἀλλὰ τὰ λόγια τῶν ἄλλων καὶ ἄλλα τὰ ἔργα των. Τρομοκρατηθεῖς ὅθεν ἐξ ὅλων αὐτῶν, ἀπὸ σήμερον παύω τὴν οἰκονομίαν, ἐγὼ προσωπικῶς, καὶ ἀκολουθῶ τὴν ἀκριβείαν, διότι ἐδιδάχθην παρὰ τῶν Πατέρων «οἱ-

κοιμητέον καὶ μὴ παρανομιεῖν». Πειθαρχεῖν με-
δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. Ἐγενήθη Ὁρθόδο-
ξος Χριστιανὸς (χάρτι Θεοῦ) καὶ ἐγενόμην Ἀγιο-
ρεΐτης Μοναχὸς μετὰ τὸ παλαιὸν Ὁρθόδοξον ἡμερολό-
γιον καὶ θὰ ἀποθάνω Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς Μο-

ναχὸς καὶ μετὰ τὸ ἡμερολόγιον τὸ Παλαιὸν ποῦ ἐγε-
νήθη, δούλος τοῦ Θεοῦ ἀμαρτωλός.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ φιλα-
δελείας καὶ ἀγάπης ὃ ἐν Μοναχοῖς ἐλάχιστος

Γ. Εὐθύμιος Μοναχὸς
Καρακαλληνὸς Ἀγιορεΐτης

Καὶ ἐφέτος ἡ δραστηριὰ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως Κοζά-
νης Μαγδαληνῆ Μοναχῆ ἐφιλοξένεισεν εἰς τὰς θερινὰς κατασκηνώσεις της
πολλὰ παιδιὰ τῶν οἰκογενειῶν μας, τὰ ὁποῖα ἔμειναν κατενθουσιασμένα.

Ἀνωτέρω στιγμιότυπα

Ἀνοιχτή Ἐπιστολή

Πρὸς
Τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιεπίσκοπὸν
Κύριον Ἀνθίμιον Ρουσάκον
Διευθυντὴν Ἱερθεσῶν Ἀποστολικῆς Διακονίας
Ὁδὸς Γ. Γενναδίου 14 καὶ Ἰατίου 1
Ἀθήναι

Εἰς τὴν προσφάτως (1974) ἐκ μέρους σας καταλο-
φρήσαντα, με ἀφιέρωσιν εἰδικὴν πρὸς τὴν μνήμην
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Παπαδοπούλου, ἐν
εἰδει ἐντόπου φυλλαδίου. «Συνοδικὴ ἱστορικὴ Ἐπι-
σκόπησις — καὶ σύγχρονος θεώρησις — τοῦ προβλήμα-
τος — ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΝ — ἐπὶ τῇ
συμπληρώσει 50ετίας ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ ζη-
τήματος» ἀνεγνώσαμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἀκολουθοῦντες τὰ
θέσμια τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ τὰ ὅσα ἐγράφητε: «με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν
ὄχι τὴν ἀπλὴν διαγνωστικὴν διαπίστωσιν μιᾶς χαινο-
δοξίας εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας πληγῆς, ἀλλὰ εἰς τὴν
ἀνάσχεσιν τῇ ἐπεκτάσει τῆς διὰ τῆς ὀρθῆς ἀσκήσε-
ως τοῦ πομπαντικοῦ ἔργου».

Ἀναδιφράσαντες — ἐπιστομένως τὸ ὅλον κείμενον
τοῦ φυλλαδίου αὐτοῦ, δὲν ἀνεύρομεν νὰ αναγράφον-
ται ἐν αὐτῷ οὐδὲ εἰς Ἱερὸς Κανόν, οὐδεμίαν ἀπόφασιν
Συνόδου τῶν Θείων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πα-
τέρων τῶν τε Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων,
οὐδὲ ἐν Πατερικῶν Κείμενων Διδασκαλίας τῶν ἀγὰ
τοὺς αἰῶνας διακριθέντων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας
καὶ Μεγάλων Διδασκάλων, ἐφ' ὧν θὰ ἐθεμελιούντο
βασικῶς αἱ ἀπόψεις σας, διὰ τὴν ἱστορικὴν ἐπισκό-
πησιν καὶ σύγχρονον θεώρησιν τοῦ προβλήματος.

Περὶ τούτου δὲν θὰ ἐπεκταθῶμεν. Ἀλλὰ θὰ πε-
ριορισθῶμεν εἰς τὴν ἐρώτησιν. Ἐφόσον εἰς τὰς πη-
γὰς καὶ βοηθήματά σας κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς πραγ-
ματικῆς, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐλάβετε ὑπ' ὄψιν σας καὶ τὸ
βιβλίον: «Ἡ πραγματικὴ Ἀλήθεια περὶ τοῦ Ἐκκλη-
σιαστικοῦ Ἡμερολογίου Γ. Ἐδστροτάδου» ὡς τοῦτο
δηλοῦται εἰς τὴν οὐκείαν σελίδα τοῦ φυλλαδίου σας,
ποία εἶναι ἡ γνώμη σας περὶ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ
εἰς σελίδας 224 πλουσίως ἀναγραφωμένων Ἱερῶν Κει-
μένων. ἔχουσιν τούτα σχέσιν τινα καὶ ἰσχύϊ ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ συζήτησιν σοβαροτάτου θεολογικοῦ θέματος,
ὅπου ἐκ μέρους σας ἐχαρακτηρίσθη ὡς «χαίνομενα πλη-
γὴ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας» καὶ μέχρι ποίου ση-
μεῖου ἰσχύουσιν ΝΑΙ ἢ ΟΧΙ; Ἐν ἀρνητικῇ δὲ περι-
πτώσει ποῖοι οἱ κατὰ τὴν Θεολογικὴν κατάρτισίν σας
ὄροι καὶ Κανόνες ὅπου διέπουν τὴν ἀκολουθητέαν
τάξιν καὶ Ἀρμονίαν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ὡς
πρὸς τὴν κοινὴν Θείαν Λατρείαν μας;

2) Διὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς σελίδας 28 καὶ

29 τοῦ φυλλαδίου σας λόγους τοῦ Ἁγίου Γωάννου
Χρυσόστομου, φρονοῦμεν ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι δὲν εἶναι
ὑπὲρ ἡμῶν καὶ δὲν ἐνισχύουσιν τὰς ὑποστηριζόμενας
ἀπόψεις σας. Τούτωντιον μάλιστα ἐνισχύονται καὶ ἐπι-
δραβεύονται οἱ πιστῶς ἐμμένοντες εἰς τὰ Πατροπαρά-
δοτα, μὴ τὰς κακοδόξους καινοτομίας καὶ διαίρεσιν
ἀσπάζόμενοι. Τρανοτάτην ἀπόδειξιν περὶ τοῦ γεγονό-
τος τούτου παρέχουσιν οἱ λόγοι ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἰδίου
Ἁγίου οἵτινες ἔχουσιν παραλειφθῇ ἐν τῇ πραγματείᾳ
σας. Τούτάστιν: «οὐδὲ γὰρ ἡ Ἐκκλησία χρόνον ἀκρι-
βειαν εἶδεν — Ἀλλ' ἐπειδὴ παρὰ τὴν ἀρχὴν πᾶσαν ἔ-
δοξε τοῖς Πατράσιν διηρημένους ὁμοῦ συνελθεῖν καὶ
ταύτην ὁρίσασιν τὴν ἡμέραν, τὴν συμφωνίαν πανταχοῦ
τιμᾶσαι καὶ τὴν ὁμόνοιαν ἀγαπᾶσαι κατεδέξατο τὸ ἐπιτα-
χθέν». «Ἐὰν γὰρ καὶ ἐσφάλλετο ἡ Ἐκκλησία, οὐ τοσοῦ-
τον κατόρθωμα ἀπὸ τῆς τοῦ χρόνου ἀκριβείας ἦν, ὅ-
σον ἐγγλῆμα ἀπὸ τῆς διαμερέσεως καὶ τοῦ σχίσματος
τούτου» — Νυνὶ δὲ οὐδεὶς μοι περὶ καιροῦ λόγος, ἐπει-
δὴ οὐδὲ τῷ Θεῷ, καθάπερ ἀπεδείξαμεν, ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ
τούτου πολλοὺς ἀνέηλυσεν λόγους. Ἀλλὰ ἐν μόνον ζητῶ,
ὅπως ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ πάντα ποιῶμεν» «Σὺ δὲ
οὐ προσιμᾷς τοῦ χρόνου τῆς Ἐκκλησίας τὴν συμφω-
νίαν, ἀλλ' ἵνα δόξης ἡμέρας παρατηρεῖν, εἰς τὴν κοι-
νὴν ἀπάντησιν ἡμῶν ἐμπαροῖνεις μητέρα, τὴν ἁγίαν δι-
ατήνεις Σύνοδον; Καὶ πῶς ἂν ἄξιός εἴης συγγνώ-
μης ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς ταῦτα ἀμαρτάνειν αἰσθόμενος;»

3) Ὡς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Χρυσόστομου Παπαδοπούλου ὑπὲρ ἧς ἀφιερῶνται ἡ
πραγματεία σας, παρέχουμεν τὴν πληροφορίαν ὅτι:
Εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις πρὸ τῆς ἀνόδοῦ τοῦ εἰς τὸν Μη-
τροπολιτικὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, Ἀρχιεπισκοπότης
ὢν κατὰ τὸ ἔτος 1918 ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν Ἐκκλησι-
αστικὸν Κήρυκα (φυλλὸν 146) 1948) μελέτην περὶ
τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου ἐν ἣ ἀπiléγει:

«Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ Πατριάρχου Ἱερουσολύμων
Β' χαρακτηρίζεται ὡς ἀριστὴ τὴν θέσιν, ἣν εὐθὺς ἀ-
μέσως κατέλαβεν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπέναντι
τῆς Γρηγοριανῆς τροποποιήσεως τοῦ Ἡμερολογίου.
Θεωρεῖται αὕτη ὑπ' αὐτῆς ὡς μία τῶν πολλῶν καινο-
τομιῶν τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης» παγκόσμιον σκάν-
δαλον καὶ ἀνδαίρετος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδό-
σεων καταπάτησις».

Εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ὡς Ἀρχιεπισκοπότης καὶ Κα-
θηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν πρὸς τὸ Ἱστορι-
κὸν Συμβούλιον Εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸ
ἔτος 1923 συνελθούσης Ἐκκλησίας, πρὸς μελέτην τοῦ
Ἡμερολογιακοῦ ζητήματος ἀπὸ Ἐκκλησιαστικῆς ἀπό-
ψεως, προσυπέγραψεν: Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἐκ-
κλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ὀρθόδοξοι Αὐ-
τοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ἂν καὶ ἀνεξάρτητοι ἐσωτερι-

κώς, είναι όμως στενώς συνδεδεμένα προς αλληλίας και ήνωμένα δια της άρχης τῆς πνευματικῆς ἐνότη- το τῆς Ἐκκλησίας, αποτελούσαι μίαν καὶ μόνην, τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Καὶ συνεπῶς οὐδεμία τούτων δύναται νὰ χωρισθῇ τῶν λοιπῶν καὶ ἀποδεχθῇ νέον Ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ καταστῇ σχηματικὴ ἀπέναν- τι τῶν ἄλλων».

Εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἐν ἔτει 1924 ὡς Ἀρχιεπίσκο- πος Ἀθηνῶν καὶ πῖσης Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐπαθμίᾳ του ὡς **φ α ν ῆ ἄ ρ ε σ τ ὁ ς** εἰς τὰ **ε ὅ ρ ω π α ι- κ ἂ** **Κ ρ ᾶ τ η** καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρ- νησιν (ἥτις τὸν ἀνέδειξεν Ἀρχιερέα καὶ Ἀρχιεπισκο- πον) καὶ ἐπιτύχη ὁποιοδήποτε τὸν κοινὸν ἑορταστικὸν ἐπὶ μεγάλων θρησκευτικῶν ἑορτῶν, ἀσχέτως δογματι- κῶν διαφορῶν, μετὰ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκ- κλησιῶν, καὶ τὴν προσέγγισιν, συμφώνως καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον Διάγγελμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεί- ου ἐν ἔτει 1920 (ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος διετέ- λει ἐν χρεΐᾳ καὶ ἡ Ἑλλάς διεξήγαγεν πανσπουδῶς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ Θράκῃ τὸν «ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶ- να τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων) δὲν ἐδυσκολιενθῇ νὰ ἀθε- τήσῃ τὰς διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰανου- αρίου 1923, δι' ὧν ὠρίετο ὅτι «Διατηρεῖται ἐν ἰσχύει τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον ὅσον ἀπορᾷ ἐν γένει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἑορτάς» καὶ νὰ ἀπο- δεχθῇ μονομερῶς καὶ αὐτοβούλως διὰ τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ὀνομάσας αὐ- τὸ πρὸς συγκάλυψιν τῆς ἀνομίας του» διαφωτισμένον Ἰ- ουλιανὸν Ἡμερολόγιον» καὶ τοὶ φανερά ἐπρόκειτο περὶ τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου, ὡς καὶ οἱ Πατριάρ- χαι τῆς Ἀνατολῆς ἐβεβαίωσαν, δι' οὗ ἐδημιουργεῖτο τὸ μέγα ἐπάραιτον θρησκευτικὸν σχίσμα διὰ τοὺς ὁ- θοδόξους Χριστιανοὺς Ἕλληνας ὅπου οἱ αἰῶνες δὲν ἐγνώρισαν.

Ἀνστράφη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἑορτολόγιον, ὅπερ ἐπὶ 1.600 ἔτη θεωρεῖται ὡς Ἱερὰ Παράδοσις, θεσπι- σθεῖσα ὑπὸ τῶν 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Αἰς Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἐπ' αὐτοῦ στηριζο- μένη ἡ Μητρ. Ἐκκλησία τελεῖ τὰς θρησκευτικὰς ἑορ- τὰς καὶ πανηγύρεις, φυλάττουσα αὐτὰς ὡς κόρη τὸν ὀφθαλμοῦ καὶ ἀποδοκιμάζουσα πᾶσαν καινοτομίαν, συμ- φώνως πρὸς τὴν Ἡ. πράξιν τῆς Ζῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου «εἰ τις πᾶσαν παράδοσιν ἔγραψεν ἢ ἄγρα- φον ἀθετεῖ ἀνάθεμα ἔστω». Ἐδικάσθη τὸ Χριστεπὶ- νομιον πλήρωμα εἰς Παραδοσιοφίλους καὶ μὴ. Διεπι- σθῇ τὸ δόγμα τῆς ἐνότητος ἐν τῇ Μῇ Ἀγίᾳ, Καθo- λικῇ καὶ Ἀποσταλικῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἡρόδη ἡ ἀγάπη ἢ εἰρήνης καὶ ἡ ὁμόνοια μετα- ξὺ τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν τῇ κοι- νῇ Θεῷ λατρείᾳ. Καὶ ἐξαπλιεργήθη ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἀσέβεια.

Εἶναι ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Καθηγούμενος τῆς Μονῆς Λογγοβάρδας Πάτρις Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος ἀφηγεῖται ὅτι ὅταν ἐπισκέφθη εἰς τὴν Ἀρ- χιεπισκοπὴν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον τὸν εὖρε νὰ κτυπᾷ τὸ κεφάλι του καὶ νὰ φωνάζῃ: Ὁχι!

Τί ἐπαθῇ. Ἐκείνα ζημίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χρι- στοῦ. Ἐὖν Φιλόθεε, θὰ μὲ σώσης. Τρέξε εἰς τὸν Προ- θυπουργόν, πάσε εἰς τὰ πόδια του, παρεκάλῃ τον νὰ μὲ διατάξῃ καὶ αὖριον πάλιν θὰ τὸ ἐπαναφέρω». Καὶ ἐν συνεχείᾳ λέγει ὁ Φιλόθεος: «ὅταν εἶδα τὸν Ἀρχιε- πίσκοπον εἰς αὐτὴν τὴν συναίσθησιν καὶ νὰ στέλλῃ ἐμὲ μεσολαβητὴν εἰς τὸν Προθυπουργόν ἡσθάνθην τὴν μεγαλυτέραν χαρὰν εἰς τὴν ζωὴν μου. Ἐπίστευσαι τό- τε ὅτι κάτι θὰ ἐγένετο. Ἐτρέξα κλαίον καὶ προσει- χόμενος εἰς τὸν Προθυπουργόν, τοῦ διεβίβασα τοὺς λόγους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετὰ δακρύων, τὸν παρε- κάλεσα καὶ ἐγώ, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ μισθαῖλος διάβολος ἐστήσε καλὰ τὴν παγίδα του διὰ τὸν χωρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ Κυβέρνησις ἦτο ἀμετάπειστος». (βλ. φυλλάδιον τῆς ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς Ι. Μονῆς 1948. Πῶς ἐγνώρισα τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον καὶ ἐπέστρεψα εἰς αὐτό).

Τέλος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου τοσαύτην μεγάλην μὴν ἔχει κατὰ τῶν ὀρθοπρονοούντων κληρικῶν, ὥστε ἐχα- ρακτηρίσεν ὡς θλιβεράν ἐπέτειον τὸ γεγονὸς ὅτε κατὰ τὸ ἔτος 1935 ἀπεχωρίσθησαν τρεῖς Ἀρχιερεῖς ἐκ τῆς κρατουσῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας τεθόντες ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Παραδοσιοφίλων (καλούμενων πρὸς δυσφημίαν Παλασιονεοκαληνῶν) παροπατούμενος κατὰ τῆς Πο- λιτείας διότι αὐτὴ δὲν τοῦ παρέσχε τὴν συνδρομήν, πρὸς τελείαν ἐξάλειψιν τῆς εὐσεβείας τούτων καὶ τοὶ τοὺς εἶχεν καθαρῶσει, φυλακίσει, ἐξορίσει εἰς ἀπομε- μαρτυρημένας Μονὰς, στερήσας ἀκόμη καὶ τῆς συντά- ξεώς των, ἥς ἐδικαιούγτο κανονικῶς λαμβάνειν, λόγω τῆς μακρᾶς των εὐδοκίμου ὑπηρεσίας των ἐν τῇ Δια- κονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας.

4) Πανασιολογιώτατε, ἐὰν πράγματι ὡς πνευ- ματικὸς λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου ἐνδιαφέρεσθε ὅχι μόνον διὰ τὴν Ἱερὰν Μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος Χρυσο- στόμου Παπαδοπούλου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ψυχικὴν του κυρίως κατάστασιν, καὶ εὖρη κάποιαν ἀνακοινώσιν θὰ εἴοιτε ἡμεῖς ἢ ἀπορρῆ ἐὰν ἀρίνοντες κατὰ μέρος τὰς ἀντιορθόδοξους θεωρίας εἰσηγγεθῆτε ὡς Προϊστάμενος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πρὸς τοὺς Προϊστομέ- νους Σας Ἐκκλησιαστικούς: Ἡγέτας, τὴν ἐπανορθωρὰν τοῦ Χριστεπωνόμου Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν καθηγιασμένην τάξιν, δόξαν καὶ εὐ- πρόπειαν ὡς καὶ εἰς τὸ νέφος τῶν Μαρτύρων, Ἀγίων Ὁσίων καὶ Ὁμολογητῶν τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, οἵτινες μὲ τὴν ὁρθὴν δρόμησιν των εὐηρέστησαν τὸν ἰδρυτὴν τῆς στρατευομένης ἐπὶ Γῆς Ἐκκλησίας Χρι- στοῦ, δι' ὃ καὶ τιμῶνται καὶ δοξάζονται δι' ἐξαιρέτων ἡμεῶν.

5) Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξεν ὡς γνω- στὸν ἢ πρώτην ἐξ ὅλων τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν Ἀὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἥτις εἰσηγγαγεν ἀντικανoni- κῶς τὴν ἐπάραιτον καινοτομίαν δι' ἧς ἀνστράφη ἡ αἰ- ὰνικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Τάξις καὶ ἐδημιουργήθη τὸ θρησκευτικὸν Σχίσμα μὲ ὅλας τὰς ψυχασφάτους συνε- πείας τοῦ.

Ἡ ἰδίᾳ Ἱεραρχία ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖ δ-

που ήτο μέχρι τοῦ ἔτους 1924 διὰ νὰ δινηθῇ νὰ δοθῇ τὴν «λόγον τῆς Ἀληθείας» ἐν παντί, ἥτις εἶναι ἡ γνώμη τοῦ Θεοῦ, καθοδηγοῦσα καὶ τὰς παρασυρθεῖσας εἰς τὴν ἀποστασίαν ἄλλας Τσακὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας. Τότε καὶ πάλιν ἡ Ἑλλάς θὰ καταστῇ ὁ Τηλαυγὴς φάρος τῆς Ὁρθοδοξίας φωτίζουσα τοὺς πάντας ἀνά τὴν Οἰκουμένην, ὡς ἐτάχθη νὰ πράττῃ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Θεανθρώπου, μετὰ τὴν πῶσιν τοῦ περικοσίου Λαοῦ Ἰσραήλ.

6) Πανοσιολογιώτατε θὰ σᾶς εἰμεθα λίαν εὐγνώμονες ἐὰν θελήσητε νὰ μᾶς καταστήσητε κοινονοῦς τῶν ἀποφάσεων σας ἐφ' ὧν τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθεμένων, ἐν τῇ τηρήσει τοῦ Θείου Λόγου: «ἐτοιμοὶ δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραότητος καὶ φόβου, συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ἑμῶν ὡς καταποιοῦν, κατασχυνθῶσιν οἱ ἐπιηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν». Περ. 3 - 16.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Τὴν 27 Μαΐου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Σταμάτας Ἀττικής ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Διαικείας Ἀκακίου καὶ Εὐφίου Παΐσιου.

Τὴν 1. Ἰουλίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Εὐαγγελιστορίας

Κορυθαλλοῦ ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Σαλαμίνος Γερωντίου καὶ Εὐφίου Παΐσιου.

Τὴν 21 Ἰουλίου τοῦ Ἱ. Ἡσυχαστηρίου Παναγίας Φανεραμένης Σιλοκάστρου Κορινθίας ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀδελφείου.

ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Εὐφίου καὶ Εὐφίου καὶ Παΐσιου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀναγίου εἰς Νέα Στέρρα Εὐβοίας τὴν 19.7.1974.

Ὁμοίως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Φανουρίου εἰς Πλανιστὸν Καρύστου τὴν 27/8/74.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει καὶ ἐν Καψάλα διαμένοντος ὁσιωτάτου Μοναχοῦ π. Καλλίστου Πολατίδου ἐξεδόθη βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐλεγχος Ἐλεγχόμενων», ἐν τῷ ᾧ ἀναπτύσσει τὸ χριστιανικὸν καθεῖκον τῆς τριμήρου νηστείας ἀπὸ ἐλαίου κ.λπ., ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τε ἱερᾶς παραδόσεως καὶ τῶν θεωρητῶν γνομιῶν ἁγίων πατέρων. Συναφῶς ἐπισυνάττει «χριστιανικὴν πορείαν» διὰ πάντα ὀρθόδοξον χριστιανὸν πρὸς σωτηρίαν τῆς πολυτίμου καὶ ἀθανάτου ψυχῆς.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν πανήγυριν τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου εἰς τὸν δώμνυμον Ἱ. Ναὸν Θεσσαλονίκης

Περὶ τὴν Ἱ. Μονὴν Ἑσφιγμένου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

τῆς εἰρημένης Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους
Ὁ Διοικητὴς Ἁγίου Ὄρους
Δημήτριος Α. Κρεκούκας

ΠΡΟΣ: Τὸν μέχρι τοῦ δε μοναχὸν Χαρίτωνα κ.κ.
Χρῆστον Δημητριάδην
παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μονῇ
Ἑσφιγμένου

ΣΥΝ.: Φύλλα 2

ΘΕΜΑ: «Διαγραφή-ἐκπτώσις»

Κοινοποιούμεν ὑμῖν συνημμένως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν.Δ. 10) 16) 9) 1926, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 76 τοῦ Κ.Χ.Α.Ο. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 493) 30.7.74 Συνοδικήν, Ἀπόφασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς αὕτη ἔχει, δι' ἧς καταγιγνώσκεται ὁ μὴν ἢ ἀπὸ τῆς μοναχικῆς ιδιότητος ἐκπτώσις καὶ ἢ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν ἐπαναγωγὴ ὑμῶν ὡς καὶ ἢ διαγραφή ἐκ τοῦ μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους καὶ καλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως συμμορφούμενοι, ἀποχωρήσῃτε εἰρηνικῶς καὶ ἡσυχῶς τὸ δυνατόν ταχύτερον ἐκ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἀριθμ. Πρωκ. 493

Τοὺς ὁπωσδήποτε ἑαυτοὺς ἤττονας τοῦ μοναχικοῦ σχήματος καὶ ὀνόματος καταδεικνύοντας μοναχοὺς, ὡς ἀναξίους τῆς κλήσεως καὶ τῆς γενομένης αὐτοῖς τιμῆς διαγράφειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου τῶν μοναχῶν οἷον ἡ Ἐκκλησία, ἵνα μὴ ἢ τούτων πολιτεία εἰς λύμην καὶ σκανδαλισμὸν γίγνηται τῶν συνασκαυμένων ἀδελφῶν καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοιοῦτος ἀνάξιος τοῦ μοναχικοῦ σχήματος καὶ ὀνόματος κατεδείχθη καὶ ὁ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ποτε καὶ ἐπιτρόπων τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἑσφιγμένου μοναχὸς Χαρίτων, πολλαχῶς μὲν διὰ τῆς καθόλου διαγωγῆς αὐτοῦ καὶ πολιτείας συμβαλλόμενος εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ εὐρίτερον ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὡς μὴ ὀφείλεν ὑφισταμένης

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τῆς Ὁσίας Εὐφροσύνης Χρυσσαβαλὲν του εἰς Θεσσαλονίκην.

σήμερον καταστάσεως ἀνυπακοῆς, ἀνταρσίας καὶ ἀντικανονικότητος, μετὰ δὲ τὴν διὰ ταῦτα πρὸ τετραμήνου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τιμωρίαν αὐτοῦ δι' ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους μὴ συμμορφωθείς πρὸς τὴν περὶ αὐτοῦ ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας, προσφυγὼν εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια πρὸς ἀκύρωσιν αὐτῆς, καὶ παρμένων καὶ ἐφεξῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἐπὶ συνεχίσει τῆς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνταρσίας, ἡ Μετρίτης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱεροτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἐπὶ τῆς καθολοῦ διαγωγῆς καὶ ἐπιζημίου διὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσκημένους πατέρας τοῦ ἐξονομασθέντος μοναχοῦ Συνοδικῶς διασκεψάμενοι, ἐγνωρίαν διαγράψαι αὐτὸν ἐκ τοῦ Μοναχολογίου τῆς εἰρημένης Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου καὶ εἰς τὴν τῶν λαϊκῶν τάξιν ἐπαναγαγεῖν.

Ἐφ' ᾧ Συνοδικῶς ἀποφαινόμενοι ὀρίζομεν ὅπως ὁ διαληφθεὶς τέως ἀδελφὸς καὶ Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου Χαρίτων ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ νῦν ἐκπτώτος τῆς μοναχικῆς ιδιότητος, λογίζεται δ' ἐφεξῆς καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται ὡς ἀπλὸς λαϊκός, Χρῆστος Δημητριάδης ἀπλῶς ὀνομαζόμενος.

Ἐπὶ τούτῳ δὲ εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα Πράξις τοῦ ἀποσχηματισμοῦ αὐτοῦ, καταστρωθεῖσα μὲν ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαρἀλλάκτῳ ἀποσταλείσα τῇ Ἱερᾷ τοῦ Ἁγίου Ὄρους Κοινότητι διὰ τὴν τακτικὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν.

Ἐν ἑτεῖ σωτηρίῳ α. ς. οδ', κατὰ μῆνα Ἰούλιον (λ' Ἐπινεμήρεως ΙΒ'

(—) Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαινεται

Ὁ Χαλδίας Κύριλλος

Ὁ Ροδοπόλεως Γερώνιος

Ὁ Σαυρουπόλεως Μάξιμος

Ὁ Εἰρηνουπόλεως Συμεὼν

Ὁ Νεοκαισαρείας Χρυσόστομος

Ὁ Ἱμβρου καὶ Τενέδου Φώτιος

Ὁ Μύρων Χρυσόστομος

Ὁ Κολωνίας Γαβριήλ

Ὁ Φιλαδελφείας Βαρθολομαῖος

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1974

Τ.Σ. — Διάκονος Φίλιππος Καπετανίδης

Ἀρχιεραρχατεῦον τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τῇ 11.8.1974

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἱερὰν Κοινότητα

Ἀγίου Ὄρους Ἀθῶ

Σεβαστὴ Ἱερὰ Κοινότης Εὐλογεῖτε.

Αἱ ὑποσχέσεις καὶ οἱ φοβεροὶ ὄρασι, τὸ βάρος τῶν

ὁποίων ἀναδεχόμεθα ἐνδυνάμενοι τὸ μέγα καὶ Ἀγγελικὸν Σχῆμα καὶ (δεύτερον Βάπτισμα λαμβάνοντες). ἐμπαιδίζονται εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν, κυριεύοντα τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὁλοσλήρως καὶ δὲν χωρίζοντα αὐτῶν μέχρι θανάτου. Ὁ Θεὸς ἐνέγραψεν ἡμᾶς εἰς τὴν στρατιάν τῶν ἀρραβωμένων Αὐτῷ καὶ οὐδεὶς δικαιούται καὶ δύναται νὰ διαγράψῃ ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα. Τὴν ἀνάληψιν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων βεβαίως ἀρτεῖται ἐκαστος Μοναχὸς μέχρις αἵματος καὶ θανάτου καὶ νὰ τηρήσῃ καὶ νὰ τηρήσῃ.

Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τῆς τιμῆς τοῦ Θεοῦ, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀγγελικοῦ μου Σχήματος, ἐν ὀνόματι τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος, ζητῶ καὶ ἀπαιτῶ ἀπὸ ταῦς ἔχοντας τὴν Ἀρχὴν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τὴν διευκρίνησιν καὶ πληροφόρησιν ἐπὶ τῶν κάτωθι:

Ἐγκώσθη ὅτι ἐλήφθη προσφάτως εἰς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα ἔγγραφον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (τῶν λεπτομερειῶν παρασχεθεῖσων ἐντεῦθεν), εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται λόγος περὶ... ἐκπτώσεως ἀπὸ τῆς μοναχικῆς ιδιότητος, περὶ ἀποσχηματισμοῦ, περὶ διαγραφῆς ἀπὸ τῶν μοναχικῶν τάξεων!!!

Ἐφοῖξα, ἠνωρθώθησαν αἱ τριχες τῆς κεφαλῆς μου διὰ τὸ τοιοῦτον ἀνοσιούργημα καὶ τὴν βδελυρίαν καὶ τὴν κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀτιμίαν, ἡ ὁποία πρώτην φορὰν ἀσπάζεται εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, καὶ ἐν γένει τοῦ μοναχισμοῦ. Τὸ ὅτι ἠνέχθησαν τὰ ὦτα Ἀγιορειτῶν ν' ἀσπασθῶν μίαν τοιαύτην ἀποτροπαιχτικὴν βλασφημίαν τοῦ Θεοῦ, τοῦτο εἶναι θλιβερώτατον καὶ ἀσφαλὲς συγκομιδῶτα θα ἐπισύρῃ τὴν δικαίαν τοῦ Θεοῦ ὀργήν. Καὶ ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲν ἴσως γνωρίζουν περὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος. Τὸ Ἁγιον Ὄρος ὅμως διαθέτει γνώσας τῶν πραγμάτων, θεολόγους καὶ πεπαιδευμένους.

Ζητῶ λοιπὸν καὶ ἀπαιτῶ νὰ μᾶς πληροφωρῶσιν ἂν ὑπάρχει πονὴ ἐκπτώσεως ἀπὸ τῆς μοναχικῆς ιδιότητος, ἂν ἀρραβήται ποτὲ τὸ Σχῆμα τοῦ Μοναχοῦ, ἂν ὑπάρχῃ Ἱ. Κανὼν καὶ διάταξις προβλέπουσα τοιοῦτον τι, ἂν ὑπάρχῃ ὁμοίον παράδειγμα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μετὰ τοῦ προσήρουντος σεβασμοῦ Σάββας Τερομόναχος. Κάθισμα Ἀγίου Σίμωνος Ἱ. Μονῇ Σίμωνος Πέτρος.

Κοινωνεῖται: 1) Κ. Ἱ. Μονῆς 2) Πολιτικὴν Διοίκησιν 3) Ὁριόδοξα περιοδικά.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ

ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΙ

ΑΓ. ΟΡΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 82

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τῇ 10)23.8.1974

Πρὸς τοὺς ἀπαγαγὸν Χριστιανοὺς.

Ἐνῷ ἡ Πατρίς καλεῖται, ἐνῷ τὸ Ἔθνος θρηνεῖ, ἐνῷ οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ ὁλοῦ γῆς στορέονται πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδεχόμενοι τὸ ἔλεός Του, οἱ ἀπορρήφαντες

τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐντροπὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα χαλινὸν συγκρατήσεως ἀποσπῶντες καλὴν ἡσυχίαν, ρασοφόροι καὶ ἀράσσοι, ἀπὸ τῆς μετέχουσιν τοῦ ἁγῶνος τοῦ ἔθνους, κινεῖντο εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν εὐσεβῶν δούλων Του, ἐπισπεύδοντες αὐτῇ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. Τὸν Θεὸν μὴ ὑπολογίζοντες καὶ τὸν Νόμον Του μὴ ἔχοντες φῶς καὶ ὁδηγόν, ἔφθασαν εἰς τὴν τῶν τῶν καὶ πόλεμον, ὥστε νὰ προσβάλλουν πράγματα ἀντίθετα εἰς ὕβριν τοῦ Θεοῦ, νὰ ἐξάγουν «ἀπαφάσεις», αἱ ὁποῖαι δὲν ἠκούσθησαν εἰς τὴν διαχρονικὴν ἱστορίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ καθ' ἡμᾶς I. Μονὴ Ἐσφιγμένου σπουδαιότητα ἔδωκεν εὐκαιρίαν τραχηλίστης εἰς τὸν ἀφηνειώσαντα ὁλισθῶν καὶ οἱ ἀπανταχοῦ εὐλαβεῖς ἐνθουσιώδως ἐπεκρότησαν τὴν κατὰ Θεὸν πορείαν καὶ συνέπειαν αὐτῆς, ἐλπίζοντες καὶ εὐχόμενοι νὰ εἶναι τοῦτο σωτήριον «φρένο». Ὅχι μόνον οἱ εὐσεβεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀδιάφοροι, ἀκόμη καὶ ἀντίθετοι, ἀπὸ ὅλην τὴν γῆν, ἐκφράζον τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὴν Ὁρθόδοξον, καὶ ἐπομένως Ἐθνωφελεῖ, γὰρ μὴ τῆς Μονῆς. Ὅμως οἱ συγκινούμενοι καὶ ἐπηρεαζόμενοι μᾶλλον ἀπὸ τοὺς ξένους πρὸς τὴν πίστιν καὶ τὸ ἔθνος μας—καὶ ἰδοὺ τὰ «καλά» ποὺ βλέπομεν ἀπὸ αὐτοὺς—παρὰ ἀπὸ τὴν πίστιν τῶν Πατέρων των, τὴν Ὁρθόδοξον, φουκίτουν καὶ μαίνονται καὶ δαιμονίζονται. Ὁ Θεὸς τοὺς ἐπέφλωσε νὰ «βγάλουν» τοιαύτας ἀσεβεῖς καὶ βλασφημίας ἀποφάσεις, ὥστε γὰρ γνωστὴ περιφανὴς ἂν διατηροῦν ἔχνος Ὁρθοδοξίας καὶ φόβου Θεοῦ καὶ ἂν κατὰ Θεὸν ἐνεργοῦν. Ἐν συνεχείᾳ προηγουμένων παρανομιῶν καὶ ἀντιχριστιανικῶν «ἀποφάσεων», ἡ κατὰ τὸν ὁποῖον πληρώσιμος καὶ πανταχόθεν κατακραυγὴν ὄφειλε νὰ φέξη τὰς ἀπεσπληρημένας καρδίας των, ἐλήφθη εἰς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα Ἀγίου Ὁρους ἐκ τοῦ τραχηλίστατος κατὰ πάντοcs Ὁρθόδοξου θεοσμῶ Φαναρίου ἔγγραφον, ἀπίστευτον καὶ πρωτοφανὲς εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελῇ ἀνεπρόσμενον αἰσχρὸς καὶ στίγμα εἰς τὰ χρονικά τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ ἐν γένει τοῦ Μοναχισμοῦ.

Εἰς τὸ τοιαῦτο ἀσχηγώρητον καὶ ἀποτρόπαιον ἔγγραφον «καταδικάζον» ἰουδαϊκῶς τὸν Ἡγουμένον καὶ Πατέρα τῆς Μονῆς, διαλαμβάνονται τοιαῦτα: «ἀνάξις τοῦ μοναχικοῦ σχήματος καὶ ὀνόματος... ἔγγραμμεν διαγραφῆναι ἐκ τοῦ Μοναχολογίου καὶ εἰς τὴν τὸν λαϊκῶν τάξιν ἐπαναγαγεῖν... ὀρίζομεν ὅπως (ὁ τὰδε μοναχός) ὀπάσχη ἀπὸ τοῦ νῦν ἑκαπτοcs τῆς μοναχικῆς ἰδιότητος, λογίζηται δὲ ἐφεξῆς καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται ὡς ἀπλὸς λαϊκός... ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα Πράξις τοῦ ἀποσχηματισμοῦ αὐτοῦ... ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀποφασισμένοι ὀρίζομεν ὅπως... ὀπάσχη ἀπὸ τοῦ νῦν καθηρημένος... καὶ τῆς μοναχικῆς ἰδιότητος ἑκαπτοcs καὶ εἰς τὴν τάξιν καὶ αἰῶνα τῶν λαϊκῶν ἐπανακρεσόμενος...»!!!

Φοῦξον ἦλπε καὶ στέναξον γῆ! Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι, ὅσοι τιμᾶτε τὸν Θεὸν καὶ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὅσοι σέβασθε τοὺς ἱερὰς θεσμούς τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅσοι

εὐλαβεῖσθε τοὺς πρὸς τὸν Θεὸν ὁρκους καὶ τὰς ὑποσχέσεις, ὅσοι ἀποκαίνεσθε νὰ ποδοπατῶνται τὰ ἱερὰ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ νὰ περιφρονῆται καὶ ὑβρίζεται ὁ Θεός, θρηνησατέ διὰ τὸ τρομερὸν πτώμα τῶν «κρινόντων ἐν ὀνόματι Του», ὅς ἐξυμνησθῇ ἡ συνειδήσει τῶν ἐχόντων ἀγαθὴν τὴν προαίρεσιν. Φοῦξτε καὶ ἀνοσοῦνται αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σας διὰ τὸ τοιαῦτο θεοσυγγενὲς ἀνοσιούργημα, τὸ ἐγκλημα τῆς κοδοσιώσεως, ὁποῖον οὐδέποτε ἄλλοτε ἐτετραυρογῆθη; Τὸ Σχῆμα τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ἄχρι θανάτου καὶ αἰωνίως ἀνεξάλειπτον καὶ ἀναφαίρετον. Ὁ Θεὸς ἐγγράφει τὸν Μοναχὸν εἰς τὴν στρατιάν των ἀρσινωμένων Ἀγγέλων, οὐδεὶς καὶ οὐδὲν δικαιούται καὶ δύναται νὰ διαγράψῃ τοῦτον ἀπὸ τὰ «κατάστιχα» τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ τὰ φοβερότερα ἐγκλήματα ἂν διαπράξῃ ὁ Μοναχός, ἡ μοναχικὴ ἰδιότης δὲν ἀπολείφεται. Οἱ φοβεροὶ ὁρκοὶ καὶ ὑποσχέσεις τοῦ Μοναχικοῦ Σχήματος οὐτε ὑπ' αὐτοῦ οὐτε ὑπὸ ἄλλου δύνανται ποτε ν' ἀνακληθῶν μέχρι θανάτου. Ἡ μοναχικὴ ἰδιότης δὲν εἶναι ἀξίωμα, ἀλλὰ Μετάνοια καὶ ὑπόσχες ἰσχύου ἀσκήσεως καὶ ἁγῶνος καὶ ὑπηρεσίας Θεοῦ καὶ δευτέρου Βάπτισμα. Ὅταν θὰ «κουρευθῇ» Μοναχός, τρεῖς φορές ὁ ἱερεὺς θέτει τὸ ψαλίδιον ἐπὶ τοῦ Ἐυαγγελίου, λέγων πρὸς αὐτόν: «Λάβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό». Καταχῶν δὲ αὐτόν, λέγει: «Δεύτερον Βάπτισμα λαμβάνεις σήμερον, ἀδελφέ» καὶ τόσα ἄλλα συνταχίσσονται τὴν ψυχὴν τοῦ Χριστιανοῦ, ὁποῖα μόνον ἀνέλεος καὶ θνητὸς δύναται νὰ καταπατῇ.

Ἡκούσατε, Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, μέχρι σήμερον ἱερωμένος νὰ «ξεβαπτίσῃ» Χριστιανόν; Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα νά... βλασφημῇ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα; Εἰς τὸν βίον τῆς Ἐκκλησίας οὐδέποτε ἠκούσθη τοιοῦτο βδέλυγμα καὶ ἀνοσιότης καὶ τοιαύτη ἀτιμία κατὰ τοῦ Θεοῦ. Αὐτοὶ μὲν οἱ ἀνοσιουργότατοι, οἱ ἐπτελοῦντες φοβερότερον καὶ βαρύτερον ἐγκλημα τῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ὁποῖος εἶναι ὁ Ἀρχηγός τοῦ Μοναχικοῦ Σχήματος) ἀποκεφαλίσαι, ἴσως οὐδὲν γνωρίζοντες περὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος. Ὅτι ὅμως εὐρέθησαν Ἀγιορεῖται ν' ἀνεχθῶν ν' ἀκούσουν ἀναγνωσκόμενον αὐτὸ τὸ ἀδόξαστον καὶ βλασφημικὸν ἔγγραφον, προκαλεῖ σκέψεις θλίβερας καὶ πικρὰς δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ὁδὸς τοῦ Θεοῦ.

Ποῖα ἀτιμία καὶ κατηραμένη χεῖρες θὰ εὐρεθῶν νὰ ἐπιτεθῶν εἰς αὐτοὺς τοὺς εὐλαβεστάτους καὶ ἁγιωτάτους Πατέρας, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ μακρὰς δεκαετίας ἐξήλωσαν τὸ χῶμα τοῦ Τόπου μετὰ τὸ αἷμα καὶ τὸν ἰδρώτα τῆς ἀγιότητος καὶ τοὺς ὁποῖους εὐλαβοῦνται καὶ αἱ πέτραι τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἐπειδὴ τὸ ἐξέρευσεν ἡ ξυνομένης καρδία μερῶν νεφελῶδων πικταλονοφόρων; Τὴν ζωὴν δύνανται ν' ἀραιώσουν ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλ' ὅχι τὸ Μοναχικὸν Σχῆμα. Ὁ ἁγὼν τῆς Μονῆς θὰ συνεχίζεται μέχρι θανάτου καὶ μέχρι νίκης τῆς Ὁρθοδοξίας. Καὶ ὅς γνωστῇ τὸ ἔθνος τὴν παρανομίαν καὶ βαναυσότητα γὰρ ἐπιτιμᾶν οἱ ἀποπύσαντες τὴν Ὁρθόδοξον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς ἄλλοι Τούρκοι εἰσβολαῖς.

Νεκρολογία

Τὴν 31 Ἰουλίου ἐ.ἔ. Ο.Η. παρέδωσε τὴν ψυχὴν του εἰς Κύριον, πλήρης ἡμερῶν (ὑπερεκατονταετής), ὁ παλαίμαχος ἀγωνιστής τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγίου Ἱερομονάχου π. Ἀρτεμίου, κατὰ κόσμον Ἐμμανουὴλ Νοδαρακῆς.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1869 εἰς Ἀγ. Βασίλειον Βιάννου Κρήτης καὶ ἀπὸ ἡλικίας 20 ἐτῶν ἠκολούθησε τὴν ἀγγελαιοειδή μοναχικὴν πολιτείαν μεταβὰς εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος.

Ἐν ἔτει 1924, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἐπαισίου νεωτερισμοῦ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ὁβελιγνικῇ Ἐκκλησίᾳ, κατήλθε ἐξ Ἀγίου Ὁρους καὶ ἀπετέλεσε μετὰ ἑτέρων ὁσίων εὐλαβῶν κληρικῶν, τὸν πυλῆνα τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τὸν ἀσεβὲς νεωτεριστῶν. Ὁλόκληρον τὴν ζωὴν του, κατηράλισεν ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῶν πατρίων παραδόσεων ὑπομείνας παλλάκας χάριν τῆς Ὁρθοδοξίας, λειδορίας, διωγμοὺς, φυλακίσεις καὶ διαφόρους κακὰ ὥσεις, τὰ στίγματα τῶν ὁσίων ἔφερε μεθ' ὑπερηφανίας, ὡς γνήσιος στρατιώτης τοῦ Κυρίου.

Διὰ τῶν ιδρώτων καὶ προσπαθειῶν του ἀνηγέρ-

θη ἐν ἔτει 1932, ἐν Κορυδαλλῷ Πειραιῶς ἡ Ἱ. Μονὴ τοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετέλει ἀνελλιπὸς τὰ καθήκοντά του, ὡς ἱερεὺς τοῦ Ἱεριστοῦ καὶ ἐφησύχασε μετὰ τῆς συνοδείας του, ἡ ὁποία τὸν ἐσέβετο καὶ ὑπερηγάπη διὰ τὰς ἀρετὰς του.

Ἐν ἔτει 1955 ἔχασε τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν του, παρέμενε δὲ ἑκατοετηλικήνως μέχρι τοῦ θανάτου, πλὴν διατηρῶν πάντοτε τὴν πνευματικὴν που διαύγειαν. Εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του ἔλεγε πάντοτε εἰς τοὺς διαφόρους ἐπισκέπτας του, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν ὡς Ἕθνος εἰς τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κατισχύσωμεν τῶν ὑπολινκτικῶν οἱ ὅποιοι ἐπιβουλεύονται τὴν Ἱερὰν ἡμῶν πίστιν καὶ τὸ Ἕθνος καὶ ὅτι πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἐνωθῶσι πάντες οἱ εὐσεβεῖς Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία τοῦ ἀειμνήστου ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Αὐξεντίου, τῶν Σεβασμιωτάτων κ.κ. Γερωντίου καὶ Παΐσιου μετὰ πλειάδος Ἀρχιερατικῶν καὶ Πρεσβυτέρων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας καὶ τῆς συμμετοχῆς πλήθους εὐσεβῶν ἐν μέσῳ δακρύων καὶ ἱερᾶς συγκινήσεως. Τὸν ἐπιζήδειον ἐξεφώνησαν οἱ ἱεροκήρυκες τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ.κ. Θεοφάνους Προβατάκης καὶ Θεοφάνους ὁ ἀδελφός του θεολόγος, Νικητῆς Ἀ-

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν Κηδεῖαν τοῦ Μακαριστοῦ Γέροντος — Ἱδρυτοῦ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς Ἱερομονάχου Ἀρτεμίου Νοδαρακῆ τοῦ Κρητός. 31 7-74 Π.Η.

Δημήτριος Α' και 'Αθηναγόρας!

“ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΕΣ,...

Τὸ ἐν Ἀθήναις Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν Περιοδικὸν «ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ» — ἔτος ἰδρύσεως 1877 — εἰς τὸ τεύχος τοῦ Μαΐου 1974, ὑπὸ τὸν τίτλον «σκανδαλωδές», καλεῖται τὸν Οἶκ. Πατριάρχην καὶ Δημήτριον ὅτι «ἐπιμένει σταθερῶς εἰς πάντα ἐκεῖνα, — τοῦ Ἀθηναγόρου — τὰ ὅποια συνιστῶσιν καὶ ἐπέφερον ἄλλοτε τὸ ὁλοθνήσκον σχίσμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ». Καὶ καταλήγει ὁ «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»:

«Ἡ τακτικὴ αὕτη τῆς διπλωματικῆς γλώσσης, ξένη ἀπὸ τὴν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας, πάντοτε θὰ σκανδαλίσῃ καὶ θὰ δημιουργήῃ «ἀνταρτίας» καὶ κινήματα ἀπειθαρχίας δικαίως. Διότι πῶς δὲν θὰ χωρίσῃ τὰς εὐθύνας τοῦ ἑνὸς ἀραιοποιημένου λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ἀκραφνῆς πίστος — ὡς οἱ μοναχοὶ καὶ ἐρημίται — πῶς θὰ πειθαρχήσῃ εἰς τοιοῦτον ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν τὸν βλέπῃ προδίδοντα τὴν πίστιν τῶν Πατέρων του, διὰ τῆς τοιαύτης τακτικῆς; Εἰς τὰς τοιαύτας ὑπόστασις κινήσεις τῶν ἀρχηγῶν ἐπικρατεῖ ὁ Νόμος, ὁ ἡμίς τοῦ πειθαρχίας Θεοῦ ἢ ἀνθρώπου πρὸς σωτηρίαν τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι «ἡμίς τοῦ Νόμου, ἢ σωτηρία τῆς Πατρίδος».

Εἰς ὅσα ὑπογραμμίζει τὸ ἀρχαιότερον καὶ ἐγκριότερον αὐτὸ Ἐκκλησιαστικὸν περιοδικόν, ὑπογραμμίζομεν καὶ ἡμεῖς τὰ κάτωθι:

Ἰνα καταδειχθῇ, πῶς, ὅντως, ὑπῆρξεν ὁ αὐτὸς εἰς Χριστὸν κοιμηθεὶς Ἀθηναγόρας, ἀλλ' εἰς... «Αἰωνίαν Ἀνατολήν μεταστάς Ἀθηναγόρας», ὁ καὶ ... «μύστης 33ου βαθμοῦ»(!), παρουσιάζομεν τὰς κάτωθι ἐναντίον αὐτοῦ Διακηρύξεις τοῦ διεθνοῦς φήμης Ὁρθόδοξου Θεολόγου **ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΠΟΠΟΒΙΤΣ**, Καθηγητοῦ τῆς Δογματικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον

ναγναστόπουλος καὶ Γεώργιος Μαρκουλάτος κ.ά.

Ἡ σωρὸς τοῦ κοιμηθέντος ἐναπετέθη εἰς τὸν πειθολὸν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀρταμίου.

Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ κοιμηθέντος πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν, διὰ τῶν κόπων καὶ ιδρώτων τοῦ ὁποίου, γενόμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον τοὺς καρπούς τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν εἰρήνῃ εἰς τὴν ἀγνωστὴν ἡμῶν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Σ η μ. Λόγω πληθύνσεως ὕλης δὲν δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν τὰς θαυμασίας ὁμιλίας τῶν ἀναπύρου ὁμιλητῶν.

τοῦ Βελιγραδίου, Σερβίας, ἄτυχας καὶ ἀριστῶναμεν εἰς τὸν γυν ἀρχηγὸν τοῦ Φαναρίου καὶ Δημήτριον Α', ὁμοίως εἰς πάντα ἕτερον ἡμιονδὸν τοῦ ... «μύστου Ἀθηναγόρου», λαϊκὸν τε ἢ κληρικόν:

Ἰδοὺ αὐτὰ, διὰ τὴν Ἱστορίαν τοῦ ... «μεγάλου Ἀθηναγόρου», τοῦ καὶ ... «θεματοφύλακος τῆς Ὁρθόδοξίας»(!), κατὰ τὸ ἐν Θεσ)ώνικῃ περιοδικόν «Ὁ Ἐλληνομὸς τοῦ Ἐξωτερικοῦ», ὅπου, μάλιστα, ἀποκαλεῖ καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ὡς ... «Ἰσταμπούλ!!!». Τὴν αὖ πῶς συμβιβάζεται ἡ ... «Ἰσταμπούλ» μετὰ τὴν ... Ὁρθόδοξίαν, αὐτὸ, βεβαίως, θὰ μᾶς τὸ συμβιβάσῃ ὁ φίλος ἐκδότης αὐτοῦ καὶ Π. Καλούδης... Ἀκούς ἐκεῖ... «Ἰσταμπούλ» ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ διὰ τοῦ Ἑλληνας δημοσιογράφους, κατ' ἴην στιγμὴν, μάλιστα, ἅπαντα τὰ Λεξιὰ τῆς γῆς τὴν ἀναφέρουν ὡς Κωνσταντινούπολιν καὶ μηδέποτε... Ἰσταμπούλ!!! Κοίνατε, θαυμάσατε, κατατάξατε, θρηνήσατε...

Ἄλλ' ἰδοὺ αἱ διακηρύξεις τοῦ **ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΠΟΠΟΒΙΤΣ** ἐναντίον τοῦ Ἀθηναγόρου, διὰ πάντα, μάλιστα, Ἰσταμικόν, Ἰσταμικὸν, Θεολόγον, Ὁρθόδοξον Ποιμέναρχην καὶ κλπ.

«Τὸν τελευταῖον καιρὸν αὐτὸς — ὁ Ἀθηναγόρας — **ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΠΗΓΗ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΗΑΒΝΙΣΜΟΥ Εἰς τὸν Ὁρθόδοξον ΚΟΣΜΟΝ**. Δικαίως οἱ Ἀγιορεῖται τὸν ὀνομαζοῦν **ΑΙΡΕΤΙΚΟΝ** καὶ **ΑΠΟΣΤΑΤΗΝ** εἰς ἀγρυπνίας ἐπιστολὰς αὐτῶν».

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΠΟΠΟΒΙΤΣ, παγκοσμίῳ φήμης Ὁρθόδοξος Θεολόγος, Καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Βελιγραδίου. Βελιγραδίον 1η Σεπτεμβρίου 1971.

Ὁ καὶ Δημήτριος Α', ὅστις, βεβαίως, δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ εἰς Δογματικὰς, Θεολογικὰς καὶ γνῶσεις μετὰ τὸν πατέρα **ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΠΟΠΟΒΙΤΣ** ὡσαύτως — ὅπως καὶ νὰ τὸ κάμωμεν — δὲν ὀφείλει τὸν Λόγον τοῦ Κυρίου ὡς, αὐτὸς, κατ' ὅτι πλείστα Μηνύματα αὐτοῦ γεννηθικοποιῶν ἑαυτὰ καὶ διὰ τὴν ἐναντι τῆς «πατασύνης» καὶ, καλὸν θὰ εἶναι ὅπως ἐγκαταλείνῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ ... «μεγάλου», κατ' αὐτόν, «προκατόχου» του(!), δεδομένου, μάλιστα, ὅτι ὅλα αἱ ἐπιδιώξεις, ὅλα αἱ προσπάθειαι καὶ ὅλα τὰ ὄνειρα αὐτοῦ διὰ τὴν ... «ἐγῶσιν» ἢ ... «ἐνότητά», διελήθησαν ὡς «ἄσπρος ἐν κόκκῳ»!! Ἄς σταθῇ, ὅντως, Ὁρθόδοξος Πατριάρχης καὶ οὐχὶ νέος Βέκας... Ἡ Ὁρθόδοξία, εἰδήσεται νὰ νικᾷ καὶ νὰ μὴ ἡττᾶται, νὰ ἐγείρεται καὶ νὰ μὴ πίπτῃ, διότι Αὕτη ἔστιν ὡς ὁ Αἰνὸς Ἀρχηγὸς Αὐτῆς, ἥτοι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ μηδέποτε οἱ ἐνὶ «χοίρῳ», ἢ

Τηλεγραφήματα

Πρὸς τὸν Ὁρθόδοξον Τύπον
Ὁδὸς Κάνιγγος 10 Ἀθήναι

Εἰς ἄρθρον φύλλου 15 Αὐγούστου ἀνέγνωσα ὅτι ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογίας Κέρως Κων. Μουρατίδης ἀναφέρεται εἰς τὸ Σχίσμα τῶν Παλαισημερολογιῶν Ἑλλάδος. Παρακαλῶ τὸν ἀξιότιμον Καθηγητὴν ὅπως εὐαιρεσηθῇ καὶ γνωρίσῃ ἐπὶ τισὶν Σиноδικαῖον ὅρον καὶ Ἱερὸν Κανόνον στηρίζει τὴν γνώμην του. Καὶ ἐὰν εἰς τεθέντα χωρικησιμὸν τοῦ σχίσματος ἐπάγονται καὶ τὰ Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ αἱ Τοπικαὶ Ἐκκλησιαστικολοιουθύναι τὰ Πατριαρχάδεα, Ὡσαύτως παρακαλῶ τὸν Ὁρθόδοξον Τύπον, ὅπως συγκατατεθῇ καὶ γνωρίσῃ ποῖα ἢ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐκπεφασισμένη γνώμη του καὶ πῶς δικαιολογεῖται ἡ ἀποστασία ἐκ τῆς κοινῆς Θείας Λατρείας, διατεταγμένης ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς **Ἐκκλησίας**.

Μετά τιμῆς

Εὐάγγελος Τσιμαρᾶς Τέως Βουλευτῆς

τοι οἱ ἐκ χόματος, ἀρχηγοὶ Αὐτῆς!!...

Ἐν μόνον ἐπιλέγομεν εἰς τὸν κ. Δημήτριον Α' ὅπως ἀπευθινθῇ εἰς τὸν γυν. Σεβασμιώτατον Πειραιῶς κ. Χρυσόστομον, ἄλλοτε Μητροπολίτην Ἀργοῦδος, ἵνα ἀποστείλῃ αὐτῷ, ἐν ἀντίγραφον μίαν «ἀντικτικὴν ἐπιστολὴν» αὐτοῦ κατ' Ἀθηναγόρου καὶ δὴ εἰς ἀνύπακτον χρόνον. ὁπότε καὶ θὰ ἴδῃ ἰδίους ὅμματα ποίου τὴν πολιτικὴν νύσθητι ἢ χαράσσει!!... Ἄν ὅχι, τότε, δέον ὅπως ἀπευθινθῇ εἰς τὸν Πατέρα ΙΟΥΣΤΥΝΟΝ ΠΟΠΟΒΙΤΣ, ὅστις, δόξα Σοὶ ὁ Θεὸς ξη, ἵνα τοῦ ἱσπορήσῃ ἐκ νέου πῶς, ὄντως, ὑπῆρξεν ὁ «μεγάλος προκατόχος» τοῦ ὁ διαλύσας τὴν Ὁρθόδοξον καὶ τὸν ΑΠΟΔΗΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ, ὁμοίως ὁ Θεὸς δύναμιτι καὶ κατὰ τῆς Λατρευτικῆς Γλώσσης τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ, ἥτοι τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ὁμοῦ μετὰ τὸν «ἄδελφον ρωσιστὸν Ἰάκωβον Κουκούζην», ἐνῷ ἡ δύστηνος Ἰερὰ Πατριαρχικὴ Σύνοδος πληρῶνει τὰς ἁμαρτίας ἁποστόλων, δεδομένου μάλιστα, ὅτι μία «ΑΝΑΘΕΣΙΣ» τοῦ Ἀθηναγόρου πρὸς Ἰάκωβον εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ὑπ' αὐτοῦ εἰς αὐτόν, ἐν ἀγνοίᾳ, μάλιστα, τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Συνόδου!!... Ἄν νομίζῃ, αὕτη, ὅτι λαλοῦμεν τὸ ψεῦδος, ἂς διαφύσῃ ἡμᾶς, φέρονσα, μάλιστα, εἰς φῶς Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ ἐν λόγῳ ΕΓΓΡΑΦΟΝ τῆς «ΑΝΑΘΕΣΕΩΣ» αὐτῆς εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης... Ἀλλ' ἀτυχῶς, σιωπᾷ, αὕτη, καθ' ὅτι ξέρει ὅτι ἂν θὰ τὸ φέρῃ εἰς φῶς τὸ ΕΓΓΡΑΦΟΝ τοῦτο, τότε, μοιραῶς, θὰ καταπέσῃ ὡς κοινιστὸς ἢ ... μεγαλοσύνη τοῦ Ἀθηναγόρου, ὁπότε καὶ θὰ συλληφθῶμεν ἐκ τῶν πραγμάτων, μάλιστα, ὡς μὴ λαλοῦντες τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ... «Σκληρόν, γὰρ, πρὸς κέντρα, λακτίζειν»...

Πρόεδρον Δημοκρατίας Στρατηγὸν Φαίδωνα Γαλιζιαν.

Πρόεδρον Κυβερνήσεως Κωνσταντῖνον Καραμανλὴν
Υπουργὸν Ἐξωτερικῶν Γεώργιον Μαύρον
Ἐφημερίδα «ΑΘΗΝΑΪΚΗ»

ΑΘΗΝΑΣ

Ἐνῷ Κυβέρνησις ἐπέτυχε εἰρήνευσιν λαοῦ ζήνῃ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν, ἀνίεραι ἀνδελλικαὶ πρὸς εἰς ἐγκαθέτου ἐπὶ Κυβερνήσεως καταλυθέντος δικτατορικοῦ καθεστώτος τυραννίας Κρεκάνια καὶ συμφρονούντων αὐτῷ ἐνίων Καλογήρων ἀγιορειτῶν, συνταξιασσοῦσιν ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ἀπὸ 27 Μαρτίου ἐ. ἔτους, ἐπιχειροῦντων ἐπαβάλῃσι βία μνημόσυνοι Τσιτοκροῦ Οἰκουμενιστοῦ Πατριαρχοῦ, ἀσπργανήτου ἐνῷ τραπεζίας Ἑλληνοκατολῶν, συμφώνου με ἀρετικῶν Πάστον Ρώμης STOP.

Ὡμάτες ἐναντίον ἀποκελισμένης ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΤ, αἵτινες ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα θάνατον ἀσπρηθῆτον Ἱερομονάχου ΑΝΤΥΠΑ, ἀπερβαίνοντι εἰς ἀγριότητα ἀπίστους Τούρκους ΚΤΗΡΟΤ STOP.

Ἐθνικοφρονὲς λαὸς ἀξιοῖ ἄμεσον ἀνάκλησιν ἐκτροχασθέντος μισθορχίδου Πολιτικοῦ Διοικητοῦ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ καὶ ἄρσιν ἀντιχριστιανικοῦ διαγμοῦ στιγματίζοντος Κυβέρνησιν καὶ πολιτισμὸν STOP.

Ἀρχιεπισκοπὴς Ἀθανάσιος Ποστόλας

Τριανταφύλλου Εὐθύμιος Ἀειωροκίος Χωρὸς ἐν ἀποστρατεία, Μηλιῶνης Δημήτριος Πρόεδρος Παλαισημερολογιῶν Βερδικούσης, Βαζινάρης Ἰωάννης Συνταξιούχος, Παπιέρης Νικόλαος Βιομήχανος, Καρακωσταντάκης Σταῦρος Δημοτικὸς ὑπάλληλος.

Κ Ο Ι Ν Ο Σ Π Ο Υ Ε Ξ Ι Τ Α Ι

- 1) Ἐφημερίδα Ἑλληνικὸς Βορρᾶς Θεσσαλονίκης
- 2) Ἐφημερίδα «Ἀζορῶν» Ἀθήνας
- 3) Ἐφημερίδα «Φωνὴ Ὁρθόδοξιας» Ἀθήνας
- 4) Ἐφημερίδα «Ὁρθόδοξος Τύπος» Ἀθήνας
- 5) Ἐφημερίδα «Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγών» Ἀθήνας

Πρωθυπουργὸν κ. Κ. Καραμανλὴν.

Μὴ κατάργησις εἰσέτι ἀνελευθέρων ἀνταγωνιστικῶν μέτρων ληφθέντων ἀδίκως καὶ παρανόμως ἐπὶ καταλυθέντος δικτατορικοῦ καθεστώτος κατὰ μερίδας ζήλωτων Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν ἐξαιρεθέντων καὶ περιπλανωμένων ἀνεὶ στέγης καὶ πόρον ζωῆς ἐκτὸς Ἀγίου Ὄρους τῶν δὲ ἐναπομεινάντων ἐκείσιν ὁμοφρόνων αὐτοῖς Ἐσφιγμέντων καὶ λοιπῶν τελόντων ἐν ἀγωνίᾳ καὶ φόβῳ ἐκ φημιολογημένης ἐφαρμογῆς καὶ κατ' αὐτῶν ἀποκρατισθεῖσιν διώξουν παρὰ πολιτικῆς διοικήσεως Ἀγίου Ὄρους ὑποχρεῶναι ἡμᾶς ἀναφέρομεν ἡμῖν περίπτωσιν ταύτην ἀδίκως διωκομένων εἰσεβῶν Ἑλλήνων πολιτῶν Ὁρθόδοξων Μοναχῶν ΣΤΟΠ. Διαμαρτυρούμενοι παρακαλοῦμεν καὶ αἰτούμεθα ἵνα διαταχθῶσι σχετικῶς πολιτικὴ διοίκησις καὶ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ Ἀγίου Ὄρους ἐπιτρέ-

Κρίσεις και Σχόλια

ΠΕΝΘΗ

Τὴν 27.8.74 ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ὁ Νικόλαος Χεῖλα δάσκη. Ὁ ἀειμνήστos Βιομήχανος Πειραιῶς διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Πρόεδρος, ἀπῆρξεν ἡ ψυχὴ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ἰδίως εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ μεγαλυτέρου διαγμοῦ ἡμῶν ὑπὸ τοῦ χρηματισάντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Στυροῦδανος Βλάχου καὶ τοῦ βοηθοῦ του τότε Ραγῶν καὶ νῦν Κοζάνης Διονυσίου, τῇ διαταγῇ τοῦ ὁποίου ἡ ἀστυνομία κατέστρεψε καὶ ἐποδοπάτησε τὸν Ἱ. Ἐπαύριον τὴν Μ. Ἑβδομάδα τοῦ 1951 περιφερθέντα ἐν Πειραιῇ ὑπὸ τοῦ τότε Ἀρχιμ. καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀδξέντιου μετὰ τοῦ πρωθυερέου Κωνσταντ. Παπαντωνίου καὶ πλήθους πιστῶν καὶ σκληρῶς διαπορμένων χριστιανῶν.

Τῆς κηδείας του τελεσθεῖσης εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱ. Ναὸν Εὐαγγελιστρίας Καραβᾶ προέστησαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀδξέντιος καὶ ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος Γερώντιος μετὰ πλειάδος Κληρικῶν.

Εἰς τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος εὐχόμεθα τὴν ἐξ ἡρώς παρηγορίαν.

Διωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

Τὴν 15.12.73 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Πάρινης (τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμ. Ἱερωνύμου) Χριστοἀνύμφη Μοναχῆ.

Τὴν 24.6.74 ὁμοίως ἀπῆλθε πρὸς Κύριον, εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου Λουτρακίου Κορινθίας Εὐλογία Μοναχῆ.

Διωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

ψοσι ἐπ' αἰνῶδον ἐξορίσταν ἐστίας των καταπαύσασαι δὲ μελλοντικῶς ἐφαρμογὴν κατὰ ζήλωτων Πατέρων ἀνελευθέρων ἀντισυνταγματικῶς μέτρον μὴ ὄντος νοητοῦ σήμερον ὅτε σεβαστῇ Κυβέρνῃσις ἡμῶν ἡμεῖς πάντες εἰδὼς πολιτικὰ ἰδεολογικὰ ἀδικήματα νὰ ἐδρίστανται ἤδη ἐν διαγμῷ καὶ ἀπειλῇ περαιτέρου διαγμοῦ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Μοναχοὶ Ἀγιορεῖται διὰ λόγους θεοσεβεικῆς διαφωνίας δι' οὓς ἀνομία δι' ἡμῶν φρονούμεν ὅτι ὀφείλου νὰ θεωρήσῃσι ὅτι ὁ πάλιν εἰς ἐξορίαν εἰς γενικά μέτρα ἀμνηστίας.

Ἰερὰ Ἑλλ. Θεοσεβ. Κοινότης Γενήσιον Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Καβάλας.

Πρόεδρος Γρηγόριος Κοσμίδης

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τὴν 1 τοῦ μηνὸς ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Παναγίας πανηγυρίζουν αἱ Ἱ. Μοναὶ 1) Ἀγ. Στεφάνου (Μπογιατίου) 2) Κερατέας (Ἀνδρῶν) 3) Διονύσου 4) Λαφνίου καὶ 5) Νιγρίτης Σερρών.

Τὴν 2 ἡμέραν Τρίτην ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Ἱεροῦ. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης πανηγυρίζει ἡ Ἱ. Μονὴ Φιλῆς Ἀττικῆς.

Τὴν 20 ἡμέραν Σάββατον ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Μ. Ἀρταμίου πανηγυρίζει ἡ Ἱ. Μονὴ Κορυθαλλοῦ.

Τὴν 26 ἡμέραν Παρασκευὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Μ. Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου πανηγυρίζουν. 1) ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀμφιάλης 2) τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου Περιστερίου καὶ 3) ὁ Ἱ. Ν. Καβάλας.

Τὴν 27 ἡμέραν Σάββατον ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Μ. Νέστορος πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Θεσσαλονίκης.

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
Πρόεδρος

Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32, ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Διευθυντῆς συντάξεως + ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας
Πάσις

Κόστος 32 — Ἀθῆναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σεργιπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικῶς: Ἐξάμηνος δραχμᾶς 30

» Ἐτησίᾳ » 50

Ἐξωτερικῶς: Ἐξάμηνος δολλάρια 3

» Ἐτησίᾳ » 5

Τιμὴ Φύλλου δραχμ. 3.—

Σεχονάτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Η ΑΜΠΕΛΟΣ

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος (Παλαιομερολογίται), Κάνιγγος ἀριθ. 32 κατέθεσεν διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς κ. Ἀδξεντίου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῶν Κυπρίων Ἀδελφῶν τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων (175.000) Δραχμῶν ὡς πρώτην δόσιν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230.287(17)30.8.74 Γραμματίου εἰσπραξέως τῆς.

Τὰ ὀνόματα ἐκείνων οἵτινες ἀπέστειλαν τὸ ὡς ὀνω χρηματικὸν ποσὸν θὰ δημοσιευθῶσι προσεχῶς, ὡς ἐπίσημης καὶ ἐκείνων οἵτινες ἀπέστειλαν διάφορα εἶδη ἱματισμοῦ καὶ τροφίμων.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ

Τὸ περιοδικὸν αὐτὸ ἐξεδόθη τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου. Οἱ ἐκδόται τοῦ εἶχον τὴν διάθεσιν, ὡς μᾶς εἶπον, νὰ βοηθήσουν δι' αὐτοῦ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Μετὰ λύτης μας, ὅμως βλέπομεν, ὅτι τοῦτο ἐγένεν ὄργανον πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀγῶνος. Διότι δὲν βλέπομεν ἐν αὐτῷ τίποτε τὸ οἰκοδομοῦν τοὺς πιστοὺς, εἰ μὴ «κουτσομπολιὰς» χειρίστου εἶδους καὶ διαστραφῆν τῶν πραγμάτων ἠθελημένως πρὸς κατασκευοφανήσιν τῆς Ἠγεσίας.

Ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔχωμεν ἀντεγρήσεις καὶ ἀτέρμονας συζητήσεις μετὰ τοὺς δημόσιους ὁδοδόξους συντάκτας τοῦ, τῶν ὁποίων ἀγνοοῦμεν τὰ σχέδια, καίτοι εἶναι καταφανῆ, ὅτι ἐπιδιώκουν τὸν διχασμὸν τοῦ ἀγῶνος, διὰ τοῦτο περιορίζομεθα νὰ ὑποδείξωμεν, ὅπως οἱ ἀναγνώσται τοῦ **ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΟΥΤΟ ΩΣ ΕΠΙΖΗΜΙΟΝ ΚΑΙ ΦΘΟΡΟΠΟΙΟΝ.**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαρατήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστέλλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

Συγχαίρομεν τὸν Μητροπολίτην μας Σεβασμιότατον Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερώντιον διότι ἔσχε τὴν προστασίαν νὰ ἐκδώσῃ τὸ μηνιαῖον τοῦτο περιοδικὸν διὰ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ. Δι' αὐτοῦ ἐνημερῶνται καὶ οἰκοδομεῖ τὸ ποίμνιόν τοῦ ἐπὶ διαφόρων ὑποθέσεων τῆς ἐπαρχίας τοῦ.

Τὸ συνιστοῦμεν εἰς τοὺς πιστοὺς.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΤΙΜΑ

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν εἰς τὸ Χριστοπρόνυμον Πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιοτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ὀμόρων Ἱερῶν Μητροπόλεων Αὐτῆς, ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχέος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἔ.ε. καὶ καθ' ἑκάστην Τρίτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ὥραν 6.30' μ.μ. θὰ πραγματοποιοῦνται Θεσηκευτικά Κηρύγματα, Ὁμιλίαι καὶ ἐκλασκευμένα διαλέξεις, κατόπιν **ΙΕΡΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**, ἐν τῇ γεοδιητῇ ἡμῶν αἰθούσῃ τελετῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τριτοπόλεως καὶ Ταυτάλου, εἰς Ἁγίον Ἱερόθεον (Λεωφ. Κηπουπόλεως—Χρυσουπόλεως ἀπὸ Ζήνωνος. Στάσις Βλάχου).

Προτρεπέμεθα οὖν ἀπαγτας τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τοὺς ἐπιτεμένους εἰς ἐντρυφήσιν καὶ μάθησιν τῶν Αἰωνίων Ἀληθειῶν τῆς ἀγιοτάτης ἡμῶν Ὁρθόδοξίας, ὅπως μετὰ ζήλου ἱεροῦ καὶ διαθέσεως προθύμου προσέρχωνται εἰς τὰς ὡς ἂναι Ἱερᾶς Συνάξεις πρὸς ψυχικὰν αὐτῶν ὠφέλειαν.

Ἀναυοίνωσις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ πᾶν ζήτημα οἰκονομικῆς φύσεως δέον ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον-Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κάνιγγος 32, τηλ. 628.280.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ι. Συνόδου